

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik IX

števila 4

December 2015

Helena Srnec, odgovorna urednica

Po barviti jeseni pogumno v novo leto

23. septembra smo vstopili v koledarsko jesen, ki nas je prijetno pobožala s krasnimi barvami in precej visokimi temperaturami. Jesen je krasen čas, ki ga lahko preživimo ob idiličnih sprehodih po obarvanem gozdu, morebiti smo srečali tudi kakšnega jurčka, lisičko ...

Novembra so se zvrstila vinska slavja v čast sv. Martinu in kot zahvala za pridelek. Že stari Grki so se po obiranju grozdja poklonili Bakhu, bogu vina, pri nas pa slavimo sv. Martina. In 11. novembra se vsako leto mošt spremeni v mlado vino. Po ljudskem reku je martinovo »jesenski pust«. Kostanji, pitane goske, ki simbolizirajo obilje ob pospravljeni letini, rdeče zelje, potice, glasba, veselje ... je le nekaj pisanih besed, ki so obeležile novembrsko praznovanje.

In kot se je mesec november iztekal, so najmlajši in nekateri starejši, ki jih pogled na lučke in okraske še zmerom razveseli,

začeli z izdelavo adventnih venčkov, na katerih smo to nedeljo prižgali zadnjo, četrto svečko. Adventni čas, čas duhovne priprave na božič, na sveti večer, čas, ki je namenjen pričakovanju Jezusovega prihoda oziroma rojstva, je praznik in veselje ob novorojenem, pomeni pa tudi veselje ob novem življenju in simbolično nagovarja tudi k radosti nad lastnim življenjem. Novo leto je pred vrati. Liste želja za naslednje leto so spisane. Sledi odgovor samemu sebi, če ste se držali lanskoletnih zaobljub, dobrih in solidarnih dejanj, človečnosti ... Nimamo vsi te sreče, da smo ob teh prazničnih dneh v toplem domu, obkroženi z najbližjimi, ob obloženih mizah ... Naj bo ena vaših letošnjih zaobljub tudi zaobljuba živeti v miru s samim seboj in v spoštovanju do sočloveka.

Dragi soobčani, vse dobro v novem letu vam želi uredniški odbor Sredice.

*Vse, kar upate, naj se izpolni,
kar iščete, naj se odkrije,
kar si želite, naj se uresniči!*

Vsem občankam in občanom želimo lepe in vesele božične praznike, v prihajajočem letu pa obilo zdravja in osebnega zadovoljstva.

Želimo, da bi našli srečo tam, kjer jo iščete in najbolj potrebujete.

Župan Jurij Borko z občinsko upravo
in občinskim svetom

Občina Središče ob Dravi

Svečana otvoritev kanalizacije za naselja Središče ob Dravi, Grabe in Obrež

V petek, 16. oktobra 2015, je ob prisotnosti občanov, izvajalcev in podizvajalcev ter ostalih vabljenih gostov potekala slovesna otvoritev novozgrajene kanalizacije in čistilne naprave. S tem dogodkom se je uradno zaključila največja investicija Občine Središče ob Dravi, tj. projekt »Odvajanje in čiščenje odpadnih voda v porečju Drave (3. sklop) – Občina Središče ob Dravi«, ki predstavlja izgradnjo kanalizacije v naseljih Središče ob Dravi, Grabe in Obrež, priključene na centralno čistilno napravo v Središču ob Dravi za 2200 populacijskih enot. Dela so bila zaključena po skupno manj kot dveh letih. Pomembno pridobitev za Občino Središče ob Dravi so svojemu namenu uradno predali župan Jurij Borko, direktorica Komunalnega podjetja Ormož Pavla Majcen ter predstavnik Ministrstva za okolje in prostor (MOP) Valdij Peric ter Blaž Mozetič. Blagoslov je opravil domači duhovnik Jože Urbanija. V kulturnem programu, ki ga je povezoval Peter Kirič, so nastopili Godba Središče ob Dravi ter Folklorna skupina Kulturnega društva Obrež.

Župan se je ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki so prispevali k dobro opravljenemu delu, prav tako pa tudi občankam in občanom, ki so podpisali služnostne pogodbe in tako omogočili pridobitev gradbenega dovoljenja, kot tudi za njihovo razumevanje v času izgradnje ter dober odziv pri priključevanju. Ob tem je izrazil tudi pomembnost investicije za varovanje našega okolja in same podtalnice. Občani navedenih naselij imamo tako sedaj možnost priključiti svoje odpadne vode na zgraje-

no javno kanalizacijo ter tako prispevati k ohranitvi zdravega življenjskega prostora.

Ob izgradnji kanalizacije je sočasno potekala tudi izgradnja optičnega omrežja podjetja Teleing iz Ljutomera, ki bo uporabnikom omogočalo najsodobnejše komunikacijske storitve, kar je na kratko predstavil direktor podjetja Janez Smolkovič. Z obema pridobitvama se bo pripomoglo k hitrejšemu razvoju našega lokalnega obmejnega področja.

Predstavniki MOP Blaž Mozetič je povedal, da je naša občina na ravni Slovenije eden izmed 24 projektov s področja odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ter eden izmed 48 projektov, ki jih z investicijami pokriva MOP. V okviru teh števil se bo s temi projekti tako v državnem merilu zgradilo 700 km kanalizacije, z ustreznim odvajanjem in čiščenjem se bo skladno z evropskimi predpisi opremilo 50 aglomeracij in zgradilo 43 novih čistilnih naprav. G. Mozetič je pohvalil tudi odlično sodelovanje župana ter ekip na terenu.

Direktor podjetja Inštitut za ekološki inženiring Uroš Kranjc je ob tem dogodku podelil županu Juriju Borku spominsko plaketo za uspešno sodelovanje pri realizaciji projekta, pri katerem so sami sodelovali pri pripravi dokumentacije za pridobitev kohezijskih sredstev.

Prireditve se je uradno zaključila s simbolnim prerezom traku ob otvoritvi kanalizacije, druženje pa se je nato nadaljevalo ob nastopu ansambla Žargon.

Simbolni prerez traku ob otvoritvi kanalizacije so opravili župan Jurij Borko, direktorica KPO Pavla Majcen ter predstavnik MOP Valdij Peric in Blaž Mozetič.

NOVOROJENCI 2015*

Čestitamo novorojenčkom in njihovim staršem!

Julija Srša

Miha Cuk

Tyan Kikl

Julijana Štampar

Vita Šnajder

Gaja Rotar

Tim Meznarič

Žana Novak

Tia Živa Husel

Alina Alić

Inja Horvat

Luka Meško

Filip Fučka

Liam Ivančič

Tara Kosec

Laura Masten

Iza Žuman

Jan Kovačič

Tina Kolarič

Julija Kostric

Nejc Grmič

Župan in občinska uprava Občine Središče ob Dravi

*po podatkih, ki jih ima Občina (do dne 10. 12. 2015)

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

SPLOŠNE INFORMACIJE GLEDE PRISPEVKOV

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi. Uredniški odbor si pridržuje pravico do izbire prispevkov, ki bodo objavljeni v glasilu ter do spremembe naslovov in krajsanja prispevkov, skladno s prostorskimi možnostmi in uredniško politiko.

Prihodnja številka bo izšla ob koncu meseca marca 2016. Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je 4. marec 2016.

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo, se zahvaljujemo za sodelovanje. Izžrebana dobitnica nagrade iz junijske številke je gospa Regina Čulek. Nagrajenka prejme nagrado Mateja Skolibra, nosilca dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Čestitamo!

Glasilo Sredica izhaja 4-krat letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Središče ob Dravi. Občinsko glasilo raznaša Pošta Slovenije. Glasilo je na voljo tudi v prostorih Občine Središče ob Dravi ter v elektronski obliki na internetni strani občine: <http://www.sredisce-ob-dravi.si>.

Izdajatelj: Občina Središče ob Dravi

Naslov uredništva: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi

Odgovorna urednica: Helena Srnec (e-pošta: urednistvo.sredica@gmail.com)

Uredniški odbor: Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav

Lektoriranje: Tina Zadavec, Grafični prelom: Boris Prelog, Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o., Ptuj, Naklada: 800 izvodov

Božični večer na kmetih je še vedno čaroben. Tradicija se nikdar ne okuši. Grič je ves pobeljen. Poti so zmrzle in drseče, mraz reže v prste. Vendar je ni sile, ki bi zadržala ljudi, da se ne bi odpravili v oddaljeno cerkev k polnočnici. Iz daljave vabi zvon in pot je treba prehoditi peš, avtomobili ždijo v garažah ... Na staro leto zopet oživijo kmečke peči, izdihavajo toploto in grejejo velike sobe, iz njih pa se širi vonj po potoci, gibanici in zajetni pečenki. Ob takem dnevu je vsak dobrodošel. Gospodinje so odprtih rok, gospodarji cingljajo s kozarci žganja ali vina, po želji gosta.

(Karolina Kolmanič)

Helena Srnec

MED NAMI ŽIVIJO – Pogovor ob kavici

»Marsikdo je predvideval, da bo pust počasi šel v pozabo. Vendar je ravno obratno ...«

Štamberger Slavko (Alojz)

Štamberger Slavko, rojen 20. maja leta 1940, ekonomski tehnik, komercialist, uspešen obrtnik in podjetnik, zdaj zadovoljen upokojenec, Tiničin mož, oče dveh otrok, dedek štirim vnukom, že dvakrat pradedek ...

Sredica: Slavko, zaupajte nam kaj glede vašega otroštva, odraščanja, mladosti ... Ste že od nekdanj Središčanec – »Srjanec«? In seveda, kako se je začela vaša poslovna pot ter podjetništvo.

Slavko Štamberger: Sem čisti domorodec. V družini tretji otrok, imam starejšo sestro in brata, žal pokojnega. Med sestro in mano je kar 16 let razlike, 10 let med bratom in mano, tako da sem dostikrat v šali vprašal, ali sem po sreči ali nesreči prišel na svet. (smeh) Starši so nas otroke vzgajali v krščanskem duhu. Deset božjih zapovedi je bilo v naši družini zakon. Osnovno šolo sem končal leta 1954 z generacijo I. 39, ker sem šel eno leto prej v šolo. Po četrtem razredu osnovne šole sem dobil doma že delovne »obveznosti«. (smeh) Pred odhodom v šolo sem moral opraviti v konjskem hlevu. Popoldan je sledila paša krav. Na paši na »Prodeh« ali na »Tratah« smo pastirji zganjali različne vrage. Zgodilo se je tudi, da sem ostal včasih brez kakšne krave. (smeh) Našli smo jo kje v koruzi ali detelji. Takrat je doma bila »huda ura«. (smeh) Ata je namreč bil zelo strog in principialen. Zgodilo se je tudi, da je moral povrniti toliko »latov« koruze, kot si jih je krava privoščila. (smeh)

Tudi po sosedovih ranih češnjah so se nam mulcem pocedile sline. Te so navadno ob koncu maja. Trije smo se dogovorili in izvedli rabutanje (smeh). Tudi to se pri meni ni dobro izšlo. Ata

je zato »akcijo« izvedel in moral sem se pri sosеду opravičiti. Ta dogodek mi je ostal v spominu za vedno. Očetov ukrep je bil krut, vendar vzgojen – »Ne kradi.« (smeh)

Naša kmetija ni bila velika, izpod takratnega maksimuma, okrog 9 ha, z gozdom in vinogradi vred. Samo njive in travniki so bili razdrobljeni na približno 20 parcel, nekatere so bile oddaljene tudi do dva kilometra. Pa tudi praktično klima na podeželju ni bila nič vzpodbudna za slovenskega kmeta – obdelovalne zadruga, po vzoru sovjetskega režima, potem kmetijske zadruga in razna druga eksperimentiranja v kmetijstvu.

Na koncu osnovne šole sem se moral odločiti, kako naprej, a ker sem bil kot najmlajši, sem bil predviden, da ostanem doma in prevzamem kmetijo. Odločil sem se za vinarsko sadjarsko šolo v Svečini. Tu je bil precej strog internatski režim. Šola je namreč bila ob avstrijsko-slovenski meji. Vsak dan smo bili priča, kako so graničarji gnali prebežnike. Šola nam je dala precej praktičnega in strokovnega znanja iz vinogradništva, kmetijstva in sadjarstva. Po končani šoli leta 1957 sem začel pridobljeno znanje udejanjati v praksi. Začel sem s plantažo črnega ribeza na 1 ha veliki parceli. Starši so me pri tem podpirali. Obnovili smo en vinograd, začel sem uporabljati nove prijeme pri vzgoji in rezu. To je bila moja mladostna zagnanost.

Leta 1958 sem zbolel. Zdravniki so mi odsvetovali težje fizične napore. Bil sem oproščen vojaškega roka in potem sem se odločil, da se bom vpisal v ekonomsko šolo. Medtem je prišla mladostna ljubezen, Tinica, in leta 1961 sva se poročila. Kmalu je prišla na svet hčerka Nataša, leta 1964 pa sin Marko. Po maturi leta 1963 sem nastopil s službo v Tovarni plastičnih in kovinskih izdelkov Jože Kerenčič Ormož, in sicer kot referent v prodaji. Žena je delala v istem podjetju, v računovodstvu.

Kmetijstvo smo preusmerili v pridelovanje vrtnin, repe, rdeče pese, krompirja, tudi buč. Pač, kar sem uspel ohraniti ob službi. Po nekaj opravljenih izpitih na višji ekonomski šoli v Čakovcu sem ugotovil, da je zraven službe ter dela doma šola preveliko breme, zato sem se raje usmeril na drugo področje.

Leta 1970 sem prevzel službo predstavnika za Slovenijo tovarne amortizerjev v Prištini. Žena je pustila službo in postala nosilka obrti. Začeli smo snovati proizvode iz poliestrskih gnot, ojačanih s steklenimi vlakni, za avtomobilsko industrijo in industrijo računskih strojev in brizgalno plastiko.

Otroka sta bila majhna, rizik izjemen, vendar sem očeta počasi prepričal, da smo začeli prazniti hleve. Konje, krave, svinje, mislim, da je tudi zadnja kokoš šla z dvorišča. (smeh) Tako smo »štale« in hleve preuredili v delavnico. In s tem dejanjem je bilo dokončno odločeno, da kmetije na Slovenski 41 ne bo več ...

V začetku osemdesetih let sem na sejmu v Nürnbergu našel nekega Italijana, ki je razstavljal pustne maske in lasulje. Zanimal

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

sem se za izdelke in dobil sem katalog. Ta program me je zelo zanimal, kajti pri tem delu lahko človek aktivira svojo kreativnost. In sem poklical poslovnega prijatelja, ki je bil že v pokoju, če je za to, da gremo v Italijo – seveda je takoj bil za in smo šli. To podjetje smo našli v enem skladišču, ki je nekoč služilo kot skladišče za kmetijske stroje. Ko sem videl izdelke, sem dobil navdih za tovrstno proizvodnjo. Dobil pa sem tudi nekaj vzorcev ... To podjetje je danes moderna tovarna, mislim, da ena večjih v Evropi v tem programu. Sin Marko in snaha Lukrecija še dandanes sodelujeta z njimi.

No, kar smo proizvedli, pa je bilo potrebno tudi prodati. Pri artiklih za poznanega kupca ni bil problem, ker smo imeli letne pogodbe. Pri pustnem programu pa je bilo drugače. S sabo je bilo potrebno vzeti vzorce in kataloge in pot pod noge, od trgovine do trgovine. No, po veselem decembru in suhem januarju so trgovci komaj čakali na pust. Poleg Slovenije je bilo zelo zanimivo tržišče Istre, Kvarnerja, Reke, Dubrovnika, celo do Herceg Novoga v Črni Gori in notranjost Hrvaške v celoti.

Moram pa poudariti, da vsa ta proizvodnja ne bi bila mogoča brez dobrih delavcev. Ob večjih naročilih nas je bilo tudi deset. Štirje so pri nas dočakali tudi 30 let delovne dobe. To so bili: Ivek Čurin, Franc Škrinjar, Janko Šalamun in Mirko Zemljčič. Razen Mirka so ostali, ko sva z ženo predala najin program sinu Marku in Lukreciji, nadaljevali pri njem. Janko Šalamun je dopolnil pri Štambergerjevih polno delovno dobo in šel v zaslužni pokoj. V naših letih so bile pri nas plače in vsi prispevki vedno izplačani na točno določen datum v mesecu.

Sredica: Veliko ste torej tuhtali, razmišljali, kaj vse bi delali. Kje ste dobivali ideje? Inspiracijo?

Slavko Štamberger: Zmeraj so me zanimale različne stvari. Z ženo sva začela obiskovati sejme po Evropi, predvsem s področja, ki me je najbolj zanimalo, recimo sejem plastike Milano, avto opreme Torino, otroške igrače, novoletne dekoracije in pustne maske Nürnberg, sejem obrti München in drugi.

Sredica: Kot zanimivost ... Poveste besedo, dve o maskirani zagrebški filharmoniji?

Slavko Štamberger: Ob priliki nekega poslovnega obiska v Zagrebu leta 1988 se je v nekem pogovoru, o tem, da je v času pusta na repertoarju velik pustni koncert zagrebške filharmonije v dvorani Vatroslav Lisinski, rodila ideja, da bi ob tem nastopu obiskovalci prejeli kakšno masko ali krinko. Dogovorili smo se in tako je bila dvorana s 1700 obiskovalci našemljena. Ansambel filharmonije in dirigenta pa so krasili naši klobuki. To je bila na Hrvaškem velika reklama za naše podjetje.

Sredica: Pustni duh nekoč in danes ...

Slavko Štamberger: Marsikdo je predvideval, da bo pust počasi šel v pozabo. Vendar je ravno obratno, danes ima že skoraj vsaka občina svoj karneval. Ljudje se ob pustu razvedrijo, in to stari in mladi ... V poslovnem smislu pa lahko rečem, da je velika konkurenca iz Kitajske in se na žalost bolj splača kupovati in prodajati kot pa proizvajati ...

Sredica: Kaj vam pomeni pust? Ste se maskirali kot otrok, se oblečete v pustno masko tudi danes?

Slavko Štamberger: Že v osnovni šoli smo se maskirali po razredih in spomnim se, da smo se z vozom vozili po Središču, do konca Obreža in nazaj. Maskirali smo se v beduine, kavboje, indijance, ciganice. Pač, kar smo doma našli ... Danes pa je že pravo tekmovanje in ocenjevanje, katera maska je lepša in izvirnejša.

Sredica: Kaj mislite o središkem pustnem karnevalu? Kako ga vidite?

Slavko Štamberger: Ja, karneval vedno pogledam, maskiram se ne. Danes je za naju s Tinico to nek dogodek, nekdaj pa je bil za mene zanimiv iz poslovnega stališča. Rad še rečem, da bo pust za vedno ostal ... Ljudje se takrat razveselijo in sprostitjo.

Sredica: Glede na to, da imate največ izkušenj z maskami daleč tu okrog, ali je kdaj obstajala kakšna tipična središka maska?

Slavko Štamberger: Ne, ne, nič takšnega. Nekaj etnografskega, kot je ptujski kurent ali cerkniške coprnice ali dornavske cigalice, Središče ni imelo.

Sredica: Še vaša čestitka, voščilo soobčanom ob novem letu, iztočnice za dostojnejše in bolj veselo življenje ...

Slavko Štamberger: Vsem občanom in občankam želim čim več smeha in veselja – pravijo, da je smeh pol zdravja! (smeh) Prijetno praznovanje božičnih in novoletnih praznikov v družbi svojih najdražjih ter obilo zdravja in sreče v novem letu 2016.

mag. Danijela Kocuvan, koordinatorica projekta Samooskrba Podravja

Samooskrba Podravja

Mariborska razvojna agencija je v letu 2014 začela vzpostavljati prehransko platformo za samooskrbo Podravja. Potekala so številna srečanja z različnimi deležniki iz gospodarskega, javnega in nevladnega sektorja. Srečanja so se nadaljevala v letošnjem letu, kjer so k sodelovanju v projektu aktivno pristopile tudi občine Zg. Podravja in izvedbo projekta tudi podprle. Aktivnosti v projektu izvaja za občine ORP SG tudi Razvojna agencija Slovenske gorice.

PLATFORMA ZA PREHRANSKO SAMOOSKRBO PODRAVJA

V projektu smo si zastavili več ciljev. Zelo pomemben med njimi je prepoznati prioritete regije in se na tej osnovi pripraviti na bodoče razpise za programsko obdobje 2014–2020. Hkrati prepoznavamo tudi prioritete posamezne občine, na katerih bo temeljil razvoj občine. Prioritete se razlikujejo od občine do občine, zato iščemo vsebine, ki jih lahko na ravni občin skupaj povežemo in razvijamo. Pogovori o vsebinah potekajo s kontaktnimi osebami iz občin (iz vseh treh sektorjev). Z njihovo pomočjo pridobivamo potrebne podatke za projekt.

CILJI PROJEKTA

1. Povečati stopnjo prehranske samooskrbe v Podravju.
2. Povečati porabo lokalno pridelane hrane v podravskega javnih ustanovah.
3. Ohraniti in ustvariti delovna mesta na kmetijah in povezanih dejavnostih.
4. Prepoznati ključne vsebine za regijo, nosilce projektnih slog in partnerje.
5. Pomoč deležnikom pri odpravi zakonodajnih ovir.
6. Povečanje obdelovalnih površin.

Projekt Samooskrba Podravja je dolgoročni projekt in hkrati proces, s katerim želimo doseči trajnostne učinke samooskrbe (socialno-ekonomski in okoljski učinki).

TRAJNOSTNI UCINKI SAMOOSKRBE SOCIALNO-EKONOMSKI IN OKOLJSKI UCINKI

Ključni partnerji projekta so kmetijski pridelovalci, zato so v oktobru 2015 potekala srečanja, na katerih smo pridelovalcem predstavili projekt ter prodajne poti, ki jih odpiramo in razvijamo za njih. Aktivnosti smo usmerili v ciljno skupino javne ustanove. Najprej smo projekt predstavili ravnateljem vrtcev in osnovnih šol ter dijaških domov, nato pa so potekala srečanja z organizatorji prehrane ustanov, na katerih so se predstavile organizacije, ki povezujejo male pridelovalce, ter posamezni pridelovalci. Javne ustanove se že sedaj trudijo otrokom, mladostnikom zagotoviti kvalitetno hrano, vendar so z izvajanjem javnih naročil velikokrat primorane naročiti hrano z najnižjo ceno.

Naša odločitev – podpiramo domače!
Samooskrba Podravja

V nadaljevanju projekta bodo potekala srečanja tudi s potrošniki, kjer bomo izpostavili prednosti oskrbe z lokalno hrano.

PREDNOSTI OSKRBE Z LOKALNO HRANO

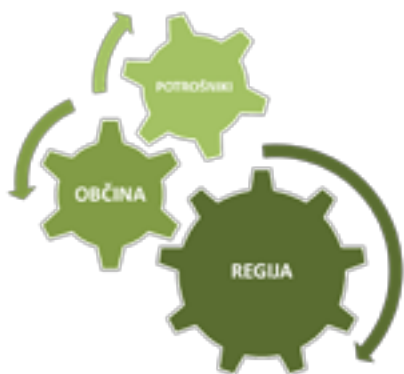
1. Sezonsko sadje in zelenjava – več vitaminov, višja hranilna vrednost, bogat in tradicionalen okus
2. Ohranjanje delovnih mest na podeželju
3. Boljša prehranska varnost prebivalstva
4. Ohranjanje čistega, zdravega okolja
5. Ohranjanje podeželja
6. Prenos znanja na mlade glede pridelave in predelave hrane

Koristi projekta segajo na različna področja našega delovanja. **večja stopnja samooskrbnosti občine, ustrezne vsebine za projekte, zaposlovanje lokalna kvalitetna hrana, zaupanje v domače pridelovalce, investicija v zdravje**

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

večja samooskrba v regiji, ohranitev in razvoj kmetij,
nova delovna mesta, usklajene prioritete regije in skupno
sodelovanje na razpisih

Predstavitve projekta org. prehrane v vrtcih (Maribor, 12. 6. 2015)

Naša odločitev - podpiramo domače!

Samooskrba Podravja

Predstavitve projekta pridelovalcem (grad Rače, 10. 11. 2015)

Predstavitve projekta org. prehrane v OŠ (Maribor, 2. 7. 2015)

Predstavitve projekta na KGZS (5. 10. 2015)

dr. Peter Kozmus, Čebelarska zveza Slovenije

Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet

Čebele in ostali oprasaevalci so za življenje ljudi zelo pomembni. Od oprasaevanja je odvisna kar tretjina pridelane hrane na svetu in čebele imajo med vsemi oprasaevalci najpomembnejšo vlogo. Z oprasaevanjem oprasaevalci omogočajo kmetijsko proizvodnjo, ki zagotavlja varno preskrbo s hrano, čebele pa poleg tega s svojimi visoko hranljivimi izdelki pomembno prispevajo še k izboljšanju kvalitete prehrane za ljudi.

Čebele imajo preko oprasaevanja pozitivne učinke na celoten ekosistem in na z njim povezano ohranjanje biotske raznovrstnosti v naravi. Biotska raznovrstnost je ključnega pomena za razvoj in ohranjanje naravnega okolja. Med drugim nam zagotavlja hrano, kisik, čisti vodo in zrak, stabilizira vreme in podnebje ter pomaga pri sposobnosti prilagajanja na spremembe. Čebele so poleg tega tudi dober bioindikator razmer v okolju. Preko opazovanja njihovega razvoja in zdravstvenega stanja lahko ocenjujemo, kdaj se v določenem okolju nekaj dogaja in kdaj je potrebno ukrepati. Če na opozorila ne reagiramo pravočasno, so lahko kasnejše posledice še večje.

V zadnjem obdobju so, predvsem na območjih z intenzivnim kmetijstvom, čebele in ostali oprasaevalci vse bolj ogroženi. Njihov življenjski prostor se spreminja in krči, s tem pa so razmere za njihovo življenje in razvoj vse slabše. Medovitih površin je zaradi vse večjih površin monokultur in spremenjene ter intenzivnejše tehnologije pridelave travinja vse manj in še te nudijo čebelam potrebno hrano le v krajših obdobjih in zmanjšani pestrosti kot nekoč. V okviru prizadevanj za zaščito čebel ima pomembno vlogo ozaveščanje javnosti o pomenu čebel in čebeljih pridelkov. Zato bo Republika Slovenija na pobudo Čebelarske zveze Slovenije organizaciji Združenih narodov predlagala, da 20. maj razglasi za SVETOVNI DAN ČEBEL. 20. maj smo predlagali, ker je to dan, ko se je rodil Anton Janša (1734–1773), ki je znan kot začetnik modernega čebelarstva in eden takratnih najboljših poznavalcev čebel. Bil je prvi učitelj modernega čebelarstva na svetu, saj ga je že cesarica Marija Terezija imenovala za stalnega učitelja čebelarstva na novi čebelarski šoli na Dunaju. Njegovo delo in življenje je opisano v mnogih čebelarskih knjigah, med drugim tudi v knjigi *Svetovna zgodovina čebelarjenja*, ki je bila izdana v letu 1999. Do sedaj so pobudo podprle že številne organizacije in posamezniki. Med drugim je pobudo, v okviru 44. čebelarskega kongresa APIMONDIA 2015 v Južni Koreji, podprla tudi največja svetovna čebelarska organizacija Apimondia. Pobuda združuje

različne organizacije, posameznike in tudi različne politične stranke, saj pobudo z veseljem podprejo skoraj vsi, ki se z njo seznanijo. Ker želimo, da pobudo podprejo in se z njo še bolj seznanijo tudi slovenski čebelarji in ostala zainteresirana javnost, bodo v mesecih od decembra 2015 do marca 2016, predsednik ČZS g. Boštjan Noč in zaposleni s prepoznavnim vozilom obiskali vsa čebelarska društva v Sloveniji in o pobudi informirali prisotne. Na dogodke bodo povabljeni župani, znane osebnosti in še kdo z določenega območja, ki bodo želeli v okviru dogodka pobudo podpreti. O terminu obiska bodo čebelarska društva obveščena, z njimi bo dogovorjena lokacija obiska in morebiten program. Informacije bodo posredovane tudi lokalnim medijem, da bodo lahko informirali krajanje, da se bodo lahko srečanju udeležili in na ta način podprli prizadevanja ČZS.

Logotip pobude Svetovni dan čebel

Znak akcije Svetovni dan čebel, v okviru katere bo predsednik ČZS g. Boštjan Noč z zaposlenimi obiskal vsa ČD po Sloveniji, združuje Slovence in povezuje svet z logotipi partnerjev.

Čebelnjaki so posebnost slovenskega čebelarstva. S svojim izgledom bogatijo kulturno krajino.

Zastava Svetovni dan čebel z logotipom pobude v sredini ter logotipoma mednarodne čebelarske organizacije APIMONDIA in lokalne čebelarske zveze, v tem primeru ČZS

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Čas med praznikoma

Sedem temeljnih načel, ki povezujejo sestavne dele Mednarodnega gibanja Rdečega križa (RK) in Rdečega polmeseca (RP) – humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, enotnost, prostovoljnost, univerzalnost – preveva odnos medsebojne soodvisnosti in prepletenosti, zato je pomembno, da jih beremo, razumemo in spoštujemo kot celoto. Sprejeta in slavnostno razglašena so bila na 20. mednarodni konferenci Rdečega križa in Rdečega polmeseca, ki je potekala od 2. do 9. oktobra 1965 na Dunaju. Pol stoletja kasneje ostajajo glavno vodilo naših humanitarnih dejavnosti, saj so odraz vrednot in veščin, potrebnih za udejanjanje humanitarnega poslanstva Rdečega križa Slovenije – »preprečevati in lajšati človekovo trpljenje ter ščititi njegovo dostojanstvo v vseh okoliščinah« (iz poslanice ob tednu Rdečega križa, 2015).

Še en pomemben dogodek je Mednarodno gibanje RK in RP obeležilo oktobra – svoj rojstni dan, letos že stodvainpetdeseti po vrsti; 23. oktobra 1963 je v Ženevi potekala konferenca, na kateri so predstavniki šestnajstih držav sprejeli zamisli Henryja Dunanta o ustanavljanju društev za pomoč ranjencem na bojiščih, nevtralnosti reševalcev ter zaščitnem znaku za označevanje vojnih bolnišnic, vozil in predvsem zdravniškega osebja. Čas med obema obletnicama pa si bomo na RKS OZ Ormož letos zapomnili po dogodkih, ki smo jih doslej spremljali le v medijih, posnetih ali fotografiranih nekje daleč stran od nas. Sprejemni center za migrante v Središču ob Dravi je bil nekaj časa naša, skoraj edina misel in delo v njem nekaj, česar še nismo doživeli. Večje ali manjše skupine ljudi, ki so prihajale podnevi ali ponoči (ljudje večinoma premalo oblečeni in obuti, ožuljeni, dehidrirani, izmučeni, ločeni od svojih družin, mnogi kronično bolni; dojenčki in majhni otroci, njihovi starši, starejši – nekateri tudi na vozičkih), so potrebovale našo pomoč. Nesebično, brezpogojno. Vsak, s katerim smo prišli v stik, je no-

Pomerjanje

(foto: Tanja Prapotnik)

sil svojo zgodbo. Nekateri so jo bili pripravljene deliti z nami. Nemogoče jih je strniti in na kratko zapisati, težko je najti prave besede za lastne občutke, ki so nas prevevali v teh težkih dneh. Po najboljših močeh smo pomagali vsi: zaposleni RKS OZ Ormož s sedemnajstimi prostovoljci in enajstimi člani ekip prve pomoči Rdečega križa, pripadniki Civilne zaščite, prostovoljci Karitasa in Slovenske filantropije, predstavniki Visokega komisariata ZN za begunce, policija, ekipa zdravstvenega doma ter številni ljudje dobrega srca, ki so se nemudoma odzvali našim prošnjam ter podarjali stvari, ki so jih ljudje, na poti v boljše življenje, potrebovali. Posebno zahvalo si za darovani čas in požrtvovalno delo zaslužijo tudi člani KO RK Središče ob Dravi Mojca in Gregor Rubin ter Petra Škvorc in Robert Horvat; Helena Srnec, Samo Žerjav in Aleš Žganjar, za donacijo toplih napitkov v mrzlih nočeh pa Marjan Kumer, Ortrade d.o.o. in Gostilna Veselko, Simon Pintarič s.p.

Plesna skupina Aire Flamenco iz Mislinje

Srečanje z Martinom v Središču ob Dravi

Sodelovati na prazniku, kot je martinovanje, že samo po sebi pove, da bo to dogodek, poln veselja, sproščenega druženja in prijaznih ljudi. Prav to je bila prireditev, ki ste jo v Središču ob Dravi imenovali »Srečanje z Martinom«. Vse dogajanje pa je bilo posvečeno mlademu vinu in veselju ob dobri letini.

Ne samo lepo sončno vreme, tudi dobra organizacija je pripomogla, da smo se nastopajoči počutili enkratno in mislim, da zaradi vzdušja in veselega razpoloženja nihče od nastopajočih ni občutil treme.

Na prireditvenem prostoru pred Sokolano so se odvijali zanimivi dogodki in zvrstile so se številne plesne, pevske in igralske skupine. Nastopili so Godba Komenda, Godba Središče ob Dravi, Ljudski pevci Obrež, zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi, Folklorna skupina Vodice nad Ljubljano, Folklorna skupina Kog,

Skupina Aire Flamenco iz Mislinje

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Skupina Krst mošta, praznik je s svojo prisotnostjo počastila tudi jeruzalemska vinska kraljica Mateja Šek, predstavil se je gospodar kmetije Nov začetek Milan Belec, Gledališka skupina Vitomarci in seveda, naša skupina Aire Flamenco iz Mislinje. Na povabilo predsednice Turističnega društva Središče ob Dravi Dragice Florjanič smo se z veseljem odzvale. Lepo nam je bilo predstaviti flamenko, ples, ki predstavlja špansko uprizoritveno umetnost, in si v Sloveniji zadnja leta uspešno utira pot. Upamo, da smo pričarale nekaj španskega vzdušja in tako prispevale zanimiv delček v že tako bogatem programu. V plesu pred vašimi ljudmi smo zelo uživale in veselilo nas bo, če so tudi oni. Po nastopu smo se sprehodile do središke Oljarne in si ogledale postopek pridobivanja olja. Med počasnim sprehodom smo si ogledale tudi osrednji trg Središča. Lep in prijazen je vaš kraj, ljudje pa topli in gostoljubni. In, seveda, vino, ki ga je pri vas krstil sv. Martin – zelo, zelo dobro! Z veseljem se bomo še vrnile.

Tradicionalni krst mošta

Organizacijski odbor Slovenija Classic TT

Licenčna dirka Slovenija Classic TT 2015 uspela kljub neprijaznemu vremenu

Društvo starih vozil Središče ob Dravi
SEKCIJA AVTO-MOTO ŠPORT

Organizacijski odbor Slovenija Classic TT 2015 je v sodelovanju z domačimi društvi in Občino Središče ob Dravi letos organiziral prvo uradno mednarodno pozivno moto dirko Slovenija Classic TT Središče ob Dravi. Dirkaški vikend se je odvil v soboto, 10. oktobra, in v nedeljo, 11. oktobra, ko so se ulice ter del državne ceste v Središču ob Dravi spremenili v dirkališče starodobnih dirkalnih motociklov.

Zaradi pridobitve letošnje licence za progo Središče ob Dravi je letošnji dirkaški vikend začel nastajati že v letu 2014, intenzivno pa je organizacija dirke potekala od sredine poletja.

Na letošnji dirki je sodelovalo 42 licenciranih dirkačev državnega in evropskega prvenstva iz Slovenije, Hrvaške, Francije, Avstrije in Nemčije. V soboto so dirkači najprej opravili tehnični pregled, popoldne pa sta bila predvidena dva polurna prosta treninga. Dirkači so bili razvrščeni v različne kategorije, glede na letnik izdelave motocikla ter delovno prostornino motorja. Znotraj kategorije »oldtimer« (motocikli, izdelani do konca leta 1972) so dirkači tekmovali z motocikli do 175, 250, 500 in 750 ccm. Znotraj kategorije »classic« (motocikli, izdelani do konca leta 1980) sta bila dva razreda, in sicer do 500 in 1000 ccm. V tretji kategoriji so bili »prikoličarji« do 1000 ccm, izdelani do leta 1978.

Medtem ko je prvi prosti trening še potekal v suhem vremenu, pa je tik pred drugim prostim treningom pričelo deževati. Dež

Pričetek sobotnih treningov

je spremljal tudi kaskadersko točko, ki je sledila po prostih treningih. Mokri asfalt je dodobra zakuril slovenski profesionalni »stunt rider« Tadej Dolenc, ki je nastopil z dvema predelanimi stunt motocikloma.

Nedelja nas žal ni presenetila z bolj obetavnim vremenom, zato sta močan veter in dež krojila celotno dogajanje na in ob stezi. Dirkači so se v nedeljo podali najprej na dva kvalifikacijska treninga, na podlagi časov iz kvalifikacij pa so si zagotovili štartna mesta na dirki.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Pred štartom dirke »classic« 500 in 1000 ccm

V prvi dirki so se pomerili dirkači »oldtimer« kategorije 175 in 250 ccm. V razredu do 175 ccm je slavil Mario Peklič s svojim motociklom NSU Pretis, med 250 ccm pa je prvo mesto odnesel vsem dobro poznani Milan Špendal. Špendal tokrat zraven ni pripeljal prikoličarja LCR/Suzuki 1000 od lani, temveč je tekmoval s svojim MZ 250. Naslednjo dirko so odpeljali močnejši motocikli »oldtimer« kategorije. Med 500 ccm je bil najhitrejši Janez Marolt s Hondo 500, med 750 pa je slavil Avstrijec Manfred Strohmayer na Moto Guzziju. Dirko »classic« kategorije do 500

Dirka razreda »oldtimer« 500 in 750 ccm

ccm je osvojil Nemeč Bert Heider z Yamaho XS400 Cup, ki je obenem dosegel tudi najhitrejši krog steze (0:55:001). Med 1000-kami je zmagal Franjo Pejič s Kawasakiem, v zadnji dirki, kjer so tekmovali prikoličarji, pa sta zmago osvojila Matjaž Lesjak in Silvo Luzar na BMW. Po končanih tekmovanjih je sledila razglasitev in podelitev pokalov.

Podelitev pokalov najboljšim v razredu »oldtimer« 500 ccm sta opravila Damjan Munda (vodja prireditve) in Franci Škrjanec (organizator).

Avtor fotografij: Franc Lukman

Naša pohvala gre odličnim dirkačem, ki so v vremensko verjetno enem najslabših vikendov v celem letu vseskozi ohranili dobro voljo in odvozili vse treninge in dirke. Zahvala iz strani organizatorja gre vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je vikend uspel. Del letošnje zgodbe je bilo enajst lokalnih društev, ki se je več dni trudilo na varnostnem in organizacijskem področju, kot tudi domači gostinci, posamezniki ter sponzorji in donatorji, ki so omogočili prireditve. Hvala vsem za obisk, upamo, da se vidimo tudi naslednje leto v nekoliko prijaznejših razmerah.

Sponzorji in donatorji letošnje dirke:

Komunalno podjetje Ormož d. o. o. – generalni sponzor dogodka

Občina Središče ob Dravi

Cestno podjetje Ptuj d. d.

Tehnološki center Jakl d. o. o.

Zavarovalnica Triglav d. d.

BTB d. o. o.

Ortrade d. o. o.

4M4U Skupina d. o. o.

Avtocenter Ormož d. o. o.

Petrol d.d.

Trstenjak Franc s. p.

Jeruzalem Ormož SAT d. d.

Jeruzalem SAT Oljarna in mešalnica Središče d. o. o.

Čavničar Drago s. p.

Lekarna Ormož

Arriva Štajerska d. d.

Geoteh, Toni Jelovica s. p.

Biška d. o. o.

Ozmeč Dušan s. p.

TAP Mlinarič d. o. o.

Danilo Zidarič s. p.

Jure Črček s. p.

PKS Štamberger Marko s. p.

Sandi Šestan s. p.

Radenska d. d.

GMT Avtodeli d. o. o., PE Ormož

GESS Dario Tkavc s. p.

Ahac d. o. o., PE Središče ob Dravi

Dogša d. o. o.

Vrtnine Kranjčec

Zolleks Avto d. o. o.

Würth d. o. o.

Žiher d. o. o.

Mercator d.d., PE Središče ob Dravi

Pekarna Prosnik, Anton Prosnik s. p.

Imedia, Ivo Kolarič s. p. in

medijska sponzorja

Radio Prlek in Radio Maxi.

Franci Škrjanec, predsednik Društva starih vozil Središče ob Dravi

»Moskva Tour 2015« – Balkan

1. del – Pod pokroviteljstvom SVAMZ-a uspešno končan 6. »Moskva Tour«

Pričetek 6. odprave

Prvega avgusta je na pot s terenskimi vozili krenila že 6. odprava »Moskva Tour« ter se po dobrih dveh tednih uspešno vrnila domov. Letošnja pot je bila popolnoma drugačna od dosedanjih, saj smo hoteli predvsem preizkusiti vozila ter posadke za naslednje leto. Z izkušnjami smo ugotovili, da je zelo pomembno tudi število posadk in samih udeležencev, saj je nemogoče potovati na zahtevnih odpravah z velikim številom ljudi ter avtomobilov. Po drugi strani pa se zelo težko najdejo posadke, ki si upajo zapeljati proti vzhodu ter so na koncu koncev tudi dovolj sposobne. »Moskva Tour« je nekako že znan, da potuje zmeraj brez kakršne koli logistične podpore, torej tehnične ali zdravstvene, zato je tudi medijsko zelo zanimiv in odličen promotor. Mislim, da si tudi naši bralci zelo težko predstavljajo, kako je biti od doma oddaljen 6 ali 7 tisoč kilometrov ali se kot letos znajti v divjih Karpatih, kjer je medved domača žival. Biti odvisen od vozila, svoje psihofizične sposobnosti, iznajdljivosti in s podporo petih, šestih ljudi, s katerimi potuješ. Vse ostalo je kot pravijo, nekako v božjih rokah.

Ob malo bolj natančnem pregledu same rute po povratku in podatkih Bojana Kuharja, ki zelo pedantno vodi analizo vsake odprave, smo na koncu dojeli, da ta »kilometraž« ni zamenljiva, saj smo vozili skoraj zmeraj po gorskih – planinskih cestah ali makadamu in po navadi v drugi ali tretji prestavi, ponekod pa tudi v prvi. Sama pot je bila planirana skozi Hrvaško, Madžarsko, Romunijo, Ukrajino, Moldavijo Bolgarijo ter Srbijo. V primerjavi s prejšnjimi odpravami smo letos prevozili samo dobrih 4000 km, kar je približno 3-krat manj kot običajno.

Šesta odprava »Moskva Tour« na blatnih vulkanih Noroiosi v Romuniji

Kot je že dobra stara navada, so nam pred samim odhodom skeptiki odsvetovali potovanja v te dežele, saj slovijo kot zelo "nevarne". V tej kategoriji nevarnih prednjači predvsem Romunija. Kljub „dobronamernim“ opozorilom nismo razmišljali o spremembi načrtovane poti.

Na romunskih tleh, strah pred medvedi v Karpatih ter pokrajina izjemnih naravnih lepot

Za terenska vozila tečno in monotono madžarsko avtocesto smo premagali v prvi noči ter zjutraj zapeljali na romunska tla na severu države, pri mestu Satu Mare. Zelo prijazne uradne osebe na meji z Romunijo so nam vlile pozitivno energijo in zaupanje. Ne mejnem prehodu smo takoj zamenjali denar (1 eur = 4 lej) ter kupili vinjete, saj na takih potovanjih nikoli ne veš, kaj lahko sledi, nato dotočili gorivo po skoraj isti ceni kot v Sloveniji ter nadaljevali pot proti severovzhodu Karpatov v pokrajino Muramureš. Že prvi kilometri so nam pokazali popolnoma drugačno podobo Romunije, kot jo pozna večina naših bralcev. Ne samo neverjetno dobre, ampak celo odlične prometnice, po katerih veselo vozijo tudi številne konjske vprege. Prijazni ljudje, veliko število romskih vasi v tej pokrajini in nepopisna narava so nam zelo hitro zlezli pod kožo. Čez kratak čas smo spoznali, da bo dnevno prevoženih krepko manj kilometrov kot ponavadi in da bo potrebno dobro garati, če se želimo držati načrtovane poti. Pozno popoldne smo zapustili to pokrajino in zapeljali proti mestecu Reghin ter ozki dolini, kjer je skoraj premalo prostora za cesto in reko Raul Mureš. Dan se je krepko prevesil v drugo polovico, zato se je pričelo intenzivno razmišljati o predvsem varnem prostoru za parkiranje vozil ter prepotrebem spanju. Hitro smo dojeli, da je prečkane reke skoraj nemogoče, saj ni mostov, pa tudi prostora ni na drugem bregu. V upanju na boljše smo dvomeče nadaljevali pot ter čez nekaj ur le prišli do nekega verjetno „zasebnega“ mostu, ki je vodil čez. Kljub temu, da je širina lesenega mostu bila skoraj enaka širini naših vzvratnih ogledal, smo izkoristili ponujeno.

Takoj po prehodu nas je na makadamski cesti dočakala velika opozorilna tabla z napisi in slikami.

Če bi prevedli v slovenski jezik, bi se glasilo nekako tako: Pozor medvedi, prepovedano hranjenje medvedov, prepovedana uporaba odprtega ognja, prepovedano taborjenje, prepovedano ...

Ker smo nujno potrebovali spanje in prostor, se je na hitro tako tudi preračunalo (po domače povedano malo sebi v prid); medvedov ne bomo hranili, odprtega ognja ne bomo uporabljali, taborili ne bomo, saj spimo v avtomobilih ... Nadaljevali smo po makadamu ob reki kar precej kilometrov v stran od opozorilne table, dokler nismo zapeljali na samo prodnato obalo in tam parkirali avtomobile.

Občutek je bil malo neroden, saj nam je bila tabla še vedno nekako v podzavesti, kar se je tudi občutilo med nami v času, ko smo izstopali iz avtomobilov. Ne zaradi tega, ker bi nas pekla vest zaradi nespoštovanja pravil, temveč zaradi strahu pred medvedi. Večerjo smo pripravljali že v temi ter bili pri tem zelo glasni. Verjetno ropot dviga korajžo? Skrbno so se počistile sledi večerje in čeprav smo bili zelo utrujeni, saj je za nami bila že ena prebedena noč za volani, smo se le nekako neodločno odpravili k počitku ...

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Z medvedi se da pogosto srečati ...

Kljub temu da je bilo zelo hladno, sem pustil vsaj pet centimetrov odprte šipe, še sam ne vem, zakaj. Verjetno zaradi strahu, da bi mogoče prej zaslišal kakšno rjovenje? Čez kratek čas se je slišalo samo žuborenje vode, ki je bila nekaj metrov vstran. Kljub temu da so Karpati največji evropski rezervat z največjo populacijo rjavih medvedov in volkov, je tudi mene naposled zmanjkalo.

Zjutraj po šesti me je prebudila budilka ter reka, ki je še zmeraj enako žuborela kot prejšnji večer.

Pogledal sem skozi okno, odprava je bila še zmeraj številčno popolna.

„Preživela“ se je prva noč v Karpatih. Bilo je zelo hladno jutro v dolini, ki se je v jutranji megli leno prebujala. Dobro jutro nam je zaželela štokrlja, ki je zraven nas v plitvini reke nabirala hrano.

Čez kakih dvajset minut so bile ekipe budne.

Po hitro pripravljenem zajtrku smo spakirali ter krenili na pot. Etapa tega dne je bila načrtovana v dolžini 350 km, kar bi pomenilo: prevoziti Karpate, se spustiti v kanjon Bicaz ter na drugi strani na jug, do vulkanov Noroioasi. Čeprav je načrt bil kar ambiciozen, ga je bilo mogoče izpeljati, če bo seveda šlo vse, kot je treba. Vožnja skozi majhne idilične vasice, okopane v jutranji megli ... in z redkim mežikanjem sonca izmed planin se je dan počasi prebujal. Tudi dolina, v kateri so med majhnimi polji ležale še spokojne vasice, se je že malce razširila. Sama pot nas je pripeljala v mestece Gheorgheni. Vožnja ni bila preveč vznemirljiva, promet je bil znosen, edino če razmislim o nenormalnem prehitevanju naših počasnih terencev skozi naselja, kjer je bila omejitev 50 km/h. Takoj kot je to že v naši dobri stari navadi (mislim na slovenske voznike, ki smo seveda najboljši), se je pričelo zmerjati Romune preko naših radio postaj. Hvala bogu, da se je hitro pogruntal vzrok dogajanja na sami prometnici. V nasprotnem primeru bi ubogi domači vozniki bili dežurni krivci za vse in dnevna tema za pogovor. Ljubi bog, saj mi smo očitno prepočasni! Na to so nas vztrajno opozarjali dopolnilni prometni znaki za hitrost. V naselju velja omejitev 50 km/h samo za tovornjake, osebna vozila imajo dovoljeno 70 km/h. Res »carska« ideja, kapo dol. Je pa tudi res, da to pri njih deluje, pa čeprav je v prometu udeleženih neverjetno veliko število konjskih vpreg. Moram pa tudi dodati, da imajo tudi

konjske vprege registrsko oznako, so rumene barve, v zgornji vrstici je ime kraja, spodaj pa verjetno identifikacijska številka vprege. Ob razmišljanju o njihovem prometnem režimu se je cesta pričela nenormalno vijugati in dvigovati. Pričeli so se »ta pravi« Karpati. Vozili smo v prvi ali mogoče drugi prestavi, saj so zavoji bili takšni, da lahko sam sebi odgrizneš ramo. Po nekje 20 km vzpona smo si na kratko oddahnili, nato pa spet navzdol pod istimi kriteriji. Cesta se je vila med karpatskimi gozdovi s čudovitim razgledom ter pripeljala do kristalno čistega jezera Lacul Rosu z istoimensko vasico. Počasi smo med številnimi obiskovalci in pohodniki nadaljevali vožnjo, dokler se ni pred nami prikazal zelo ozek kanjon med visokimi skalami, kanjon Bicaz. Po radio zvezi se je samo slišalo »vau«. Nadaljevanje je sledilo po nenormalno ozki cesti, nebo se je izgubilo, saj so ga skale dobesedno skrile. Spreleti te občutek, da voziš v tunelu, ki ima na sredini en meter široko razpoko. Vožnja in pogled sta bila nepozabna, pa čeprav se na določenih odsekih ne moreta srečati niti dva manjša avtomobila. Kljub temu vozijo tam tudi turistični avtobusi. Nekako smo se uspeli zaustaviti med vozili, kjer se je gnetlo turistov ob številnih stojnicah. Sprehod nam je dobro del, pa čeprav je bilo prav zimsko hladno. Firbčno smo si ogledovali spominke, ki so bili večinoma domače romunske izdelave. Vožnja se je nadaljevala ob razmišljanju o naravi, ki je tukaj imela nenormalno bujno oblikovalno domišljijo.

Tabor v Karpatih

Čez pol ure se je kanjon odprl in nastala je dovolj široka dolina za cesto, potok in hiše, ki so skoraj brez dvorišč. Vasica se imenuje Lunca. Nadaljevalo se je po načrtu skozi industrijsko vasico Tasca, kjer se nahaja nenormalno velika tovarna Carpat cement. Po mestecu Bicaz in prevoženih zelo težkih sto kilometrov smo si ob jezeru, polnem labodov, poiskali prostor za kosilo. Na sami obali s pogledom na jezero se nahaja urejeno počivališče z vrtnimi utami in ostalimi pripomočki za pripravo hrane.

Počitek s kosilom je bil zelo kratek, saj je pred nami bilo še približno 280 kilometrov etape tistega dne. Definitivno je padla tudi odločitev, da ne bomo izgubljali časa z Moldavijo in

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Ukrajino ter s problemi birokracije na meji, kajti škoda bi bilo izgubljati čas in zapustiti Romunijo. Potihem sem upal, da je bila naša odločitev pravilna. Očitno je bilo, da so nas Karpati s kanjonom navdušili in seveda smo od vulkanov pričakovali še več. Prevozili smo mesto Pietra Neamet ter zavili na jug.

V pričakovanju cilja tega dne so se kilometri zdeli zelo dolgi. Dogajanje nam je popestril medved, ki je ob cesti brskal po smeteh. Takoj so oživele naše radio postaje. A je kdo uspel fotografirati? Na našo veliko žalost nihče. »Mogoče pa le bo kaj od slike,« je odvrnila Bojana. V tolažbo sem odgovoril, da upam, da ni edini »medo« v Romuniji.

Proti blatnim vulkanom

Prispeli smo v pokrajino Bacau z istoimenskim glavnim mestom, ki ima nekje 200.000 prebivalcev. Čeprav smo ga hoteli čimprej nekako prevoziti – obvoziti, so nam številna delovišča zakomplicirala naš namen. Po kar velikih zapletih se nam je končno uspelo rešiti mesta. Pokrajina se je spremenila v široka rodovitna polja. In tudi konjske vprege, ki dajejo poseben čar potovanju po Romuniji, nam niso bile več tuje. V tej regiji se je tudi število romskih vasi zmanjšalo. Po približno dobri uri vožnje se je pokrajina spremenila v pravo puščavo.

Suša, ki jo je prizadela, je tudi izsušila rečna korita. Pogled na popolnoma uničeno naravo je bil prav zastrašujoč. Tudi dnevna temperatura je bila od tiste v Karpatih višja za 30 stopinj. Vozilo se je po jugozahodu Romunije in tudi letni časovni pas se je premaknil na + 2 uri, kar je za nas pomenilo tudi krajši dan. Kljub vročini je odprava uspešno nadaljevala proti današnjemu cilju. Pozno popoldne smo premagali tudi mesto Buzau ter naredili kratek postanek. Pred nami je bilo še dobrih petdeset kilometrov do vulkanov, upoštevajoč makadam, spet številne romske vasi, otroci na cesti, konjske vprege ... oz. dobri dve do tri ure vožnje. Seveda bo še treba poiskati primeren prostor za nočitev in pripraviti večerjo.

Pred samo temo se je prispelo pod vznožje vulkanov. Po kozji stezi navkreber smo se takoj zapeljali iskat prostor za naš tabor. Teren in okoliški hribovi so bili prelepi, posebnih piramidnih

oblik, ampak zelo neprijazni, saj so vulkanskega porekla in zato velike razpoke v tleh, ki jih zakriva ostra trava, povzročajo velik problem tudi terenskim vozilom, čeprav pogled od daleč prikazuje popolnoma drugačno sliko. To področje spada pod posebno zaščito, zato smo se dobro skrili pred očmi morebitnih paznikov in globoko upali, da se ne bi tla pod nami slučajno pričela tresti. Bil je zelo miren topel poletni večer, zato smo ga tudi izkoristili za priročno tuširanje ter debato po večerji. Lepo večerno idilo okoliških, posebno oblikovanih hribov, obisijanih z zadnjimi sončnimi žarki, je kvaril le neznosen smrad zemeljskih plinov in žvepla, ki je prihajal iz vulkanov, ki so bili oddaljeni le streljaj od nas.

Zjutraj smo si ogledali vulkane Noroiosi, po katerih se imenuje tudi nacionalni park. Moram priznati, da pogled ni prav nič vsakdanji. Povrh tega pa so še zelo aktivni, saj pridno bruhaajo blato na površje zemlje. Erupcije gline in plinov prihajajo iz globine nekje 3000 m ter se po prihodu na površje ter s stikom zraka sušijo ter popolnoma ohladijo in tvorijo posebno pokrajino ter nastajanje novih konfiguracij pokrajine. Zelo hitro dobiš občutek, da se nahajaš na drugem planetu. Posebno sceno nam je pripravilo jutranje sonce, ko je obsijalo čudno, na prvi pogled nezemeljsko površino. Odlična kulisa za snemanje filmov o kakem Appolu, ki bi spet lahko pristal na »Luni«. In seveda idealna priložnost za razvitje središke zastave na samem vrhu vulkanov! Sam pogled na to čudno pokrajino je zelo težko opisati. Čeprav je pokrajina popolnoma mrtva, se na obronkih pojavljajo že prve posebne rastline, ki so se prilagodile surovim pogojem življenja. Zelo redek naraven pojav, edini v Evropi, podobni vulkani se nahajajo samo še v Azerbajdžanu in Sibiriji, nekaj jih je tudi na drugih kontinentih. Popoldne se je kljub mamljivim lepotam narave krenilo nazaj proti severozahodu, natančneje mestu Brasov, kjer smo potem dopolnili zaloge, in mestu Bran v Transilvanijo, deželo vampirjev. Odločitev o spremembi poti se je krepko obrestovala.

Se nadaljuje ...

Damjan Munda, poveljnik PGD Središče ob Dravi

PGD Središče ob Dravi skozi leto 2015

AED (Avtomatski eksterni defibrilator), požar na objektu, tehnična pomoč, požar na objektu, poplave meteorne vode, poplave ob vodotokih, poplave ob vodotokih, vetrolom, AED, AED, požar na objektu, tehnična pomoč, odpiranje vrat, razsvetljava mejnega prehoda, prevoz vode v begunski center, prevoz vode v begunski center, razsvetljava begunskega centra, prevoz vode v begunski center, štirikrat čiščenje terena za postavitve ograje ob meji, reševanje živali. Nekako tako izgleda zapis naših intervencij na portalu Spin, ki se uporablja za evidenco gasilskih posredovanj. Zapis je priča temu, da smo bili skozi celotno leto zelo dejavni in predvsem delovni. Prav tako nam pove, da moramo biti gasilci vsestransko izobraženi za posredovanje na toliko raznolikih intervencijah. Seveda smo v letu 2015 najbolj ponosni

Nadaljevanje s prejšnje strani

na uspešno rešeno življenje s pomočjo AED, ki ga središki gasilci uporabljamo že tri leta in na tak način nudimo podporo Nujni medicinski pomoči (NMP) Ormož ter pomoč občanom do prihoda NMP. Ob vseh teh intervencijah je potrebno biti zelo dobro psihofizično pripravljen. Gasilci ne posredujemo le ob nesrečah, temveč opravljamo še veliko drugih del. Tako imamo operativci dvakrat mesečno vaje, preko leta očistimo kar nekaj studencev, obrežemo kar precej dreves in očistimo veliko zamašenih odtokov. Zraven tega je potrebno skrbeti še za gasilski dom, ki ga sistematsko obnavljamo zadnjih pet let.

Občni zbor, postavitve majskega drevesa, maša sv. Florjana, dan gasilca, gasilski tabor, dan odprtih vrat, predstavitev opreme ... je le delček s seznama prireditev, ki jih organizirajo in izvedejo člani PGD Središče ob Dravi. Seveda ne smemo pozabiti na naše najmlajše, ki se pridno udeležujejo vaj in tekmovanj. Vseh aktivnosti se v tem članku ne da opisati. Rad bi se zahvalil vsem članom in članicam za dobro delo v društvu ter za vse ure, prebite na intervencijah in izobraževanjih. Seveda tudi brez podpore Občine Središče ob Dravi ter župana, g. Jurija Borka, naše delovanje ne bi bilo mogoče.

Ob koncu leta vas gasilci obiščemo s koledarji, kjer lahko svojo podporo izkažete z donacijo, ki jo bomo porabili za nabavo prepotrebne opreme. Odločili pa smo se tudi za zamenjavo vozila za prevoz moštva, saj je sedanje vozilo dotrajano in neprimerno za prevoz naše mladine.

Prostovoljno gasilsko društvo Središče ob Dravi vam v prihajajočem letu želi vse najboljše.

Srečno in uspešno 2016!

Godba na pihala Središče ob Dravi

Naši dosežki

Približujemo se koncu še enega leta. V tem času vsi radi pogledamo svoje dosežke preteklih mesecev, analiziramo napake in naučene lekcije.

Tako se je z martinovim pričel tudi naš čas dokazovanja. Martinovo, praznik spreminjanja mošta v vino, je za nas godbenike praznik igranja. To je čas, ko lahko preverimo svojo kakovost in pokažemo zvesti publiki celoletno delo.

Dokazano. Naši dosežki so odlični. Začelo se je na martinovo – v soboto, 7. novembra 2015, pred Sokolano v Središču ob Dravi. Godbeniki smo zaigrali na tradicionalnem središkem martinovanju, ki ga prireja Turistično društvo Središče. Bili smo zelo veseli, da smo se po nekaj letih spet lahko udeležili praznovanja. S segretimi in-

Središka godba na tekmovanju godb v Ormožu

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

strumenti smo nadaljevali svojo pot v Ormož, kjer je potekalo jubilejno 20. tekmovanje godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla. Na tekmovanju je nastopilo 8 slovenskih godb s preko 400 godbeniki. Tekmovanje godb Slovenije v zabavnem programu za pokal Vinka Štrucla je potekalo v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, Občine Ormož in Glasbene šole Ormož.

Tekmujočim pihalnim orkestrom (Pihalni orkester Ormož, Kulturno društvo pihalni orkester Ljubljana Vič, Prosvetno društvo Središče ob Dravi – sekcija Godba na pihala, KD Godba na pihala Slovenske Konjice, Pihalni orkester KD Ivana Kaučiča Ljutomer, Društvo Kmečka godba Pernice, Pihalna godba Markovci, Pihalni orkester Šentjanž pri Dravogradu) je strokovna žirija (v sestavi Gregor Kovačič in Mitja Dragolič) podelila 6 zlatih priznanj in 2 srebrni priznanji. Godbe so tekmovali v treh kategorijah, ki so zastavljene na podlagi številčnosti na odru. Najbolje ocenjene godbe posameznih kategorij so poleg priznanja prejele tudi poka- le absolutnega zmagovalca svojih kategorij – pokal Vinka Štrucla.

Godbeniki iz Središča smo se žiriji predstavili s tremi skladbami. S koračnico »Ponosni nase«, skladbo »A Klezmer Karnival« in spletom Vinka Štrucla »Po jezeru bliz' Triglava«. V kategoriji do 34 članov smo absolutni zmagovalci postali mi, Godba na pihala Središče ob Dravi, z dirigentom Radom Mundo. V kategoriji do 40 članov si je zlato plaketo in pokal priigrala Godba na Pihala Slovenske Konjice z dirigentom Ivanom Kacbekom. V zadnji kategoriji, nad 40 članov, je zlato plaketo in pokal prejel Pihalni orkester Ormož pod vodstvom Slavka Petka.

Teden zatem, in sicer 15. novembra, smo priredili svoj že tradicionalni »Martinov koncert«. Tema letošnjega koncerta je bil ples. Ob naši spremljavi so na parketu telovadnice OŠ Središče ob Dravi zaplesali otroci iz središkega vrtca iz skupine Pedenjped, ki jo vodita vzgojiteljica Helena Habjanič in pomočnica vzgojiteljice Nina Ivančič, otroška folklorna skupina OŠ Središče ob Dravi, ki jo vodita učiteljici Breda Munda in Lidija Palčič, mažoretke iz Nedelišča in 4-kratna državna prvaka v standardnih, latino in 2 x kombinacija plesih Ana Ekart in Ivan Jarnec. Zavrteli so se ob ritmihi verjetno najbolj popularnega otroškega plesa Račke, polk, dunajskega valčka, temperamentne sambe idr. Nekaj tradicije se je vseeno ohranilo. Občinstvo ni nehalo ploskati, dokler niso zaslišali zvoka činele, ki je naznanil začetek Golice, po koncu pa smo se vsi družili ob pecivu in kapljici novega vina.

Godbeniki se vsem, ki nas kakorkoli podpirate in vsako leto pridete na naš koncert, iskreno zahvaljujemo. Polna dvorana ljudi je za nas največja nagrada, ki nam daje zagon za nadaljnje delo.

Koncert bomo ponovili na štefanovo, 26. decembra, ko bomo z dodatkom božičnih skladb, pričarali čudovit božično-novoletni koncert.

Alojzija Lukner

SO LASTOVICE ODLETELE

Drobne ptice lastovice
vzele so od nas slovo,
poletele v tople kraje,
Bog ve, koliko se jih vrnilo bo.

Zaščeбетale so v pozdrav nam:

»Le počakajte na nas,
saj ko pomlad pride,
vrnemo se spet med vas.«

O, da sreča bila bi mila,
željo nam in lastovicam izpolnila,
da vsi dočakamo pomladi čas,
ko te drobne ptice vrnejo se spet med nas.

Pa priletela je sinička,
prav glasno je začivkala:
»Prišla sem vam povedat,
da jesen je že prišla.

Kmalu pride tudi zima,
za nas ptice hudi čas,
zato vas prosim, da pripravite,
nekaj hrane še za nas.

Vse vam bomo povrnile,
ko pomlad spet pride v vas,
do takrat vam bomo pele,
vsako jutro, vsaki čas.«

Silva Marčec, Kulturno društvo Obrež

Folklor, november, vikend

Prvi vikend v novembru je bil namenjen nastopu v Donji Voči. Člani tamkajšnjega kulturnega društva so pripravili martinovanje v petek, soboto in nedeljo. Mi – Folklorna skupina Obrež, smo jim program polepšali v petek zvečer. Šotor z vsem dogajanjem je bil postavljen zraven šole, zato smo se »folklorno uredili« v enem razredu, na toplem. Po navadi me zunanje temperature preveč ne vznemirjajo, ampak tokrat je bilo malo drugače. Zunaj je bilo 3 stopinje Celzija, v šotoru pa sigurno nič več. Meni se je zdelo, da je še manj. Z Moniko nisva plesali, zato sva sedeli na klopi in se tiščali skupaj kot »mala piceka«. Po nastopu smo se pogreli z golažem, iz katerega se je tako prijetno kadilo. In smo vprašali, zakaj šotora ne ogrejejo. Vsega so bile krive bližajoče se volitve na Hrvaškem. Vsa »ogrevalna telesa« so bila na predvolilnih zborovanjih. Pa razumi, če lahko. Drugi vikend v novembru je bil namenjen nastopu v Ljutomeru. Povabili so nas člani folklorne skupine pri Kulturnem društvu Manko Golar Ljutomer. Plesali smo na odru ljutomerskega kulturnega doma. Dvorana in oder sta krasna, obisk prireditve pa je bil manj krasen. Zelo zabavno je bilo pred nastopom v sobi za pripravo na nastop. Tam smo se srečali s folklorniki s Koga. Kaj smo pili, komu so oni posodili srajco in komu smo mi posodili »frtošjačo«, ne bom izdala. Na druženju po nastopu nas je bilo nekaj manj, ker so nekateri odšli na koncert naše godbe na pihala in tako »ubili dve muhi na en dan«.

Tretji vikend v novembru smo bili spet na Hrvaškem. Vinica je kraj, kamor vedno radi gremo. Na njihovi prireditvi »Vinička jesen« se vedno predstavi vsaj osem folklornih skupin. Letos so folklorniki prišli iz Sombora, Bribira, Đelekovca, Bratislave, Donje Voče in seveda še mi in domačini. Pred polno dvorano obiskovalcev je zelo prijetno nastopati in tako je bilo na Vinici. Po nastopu sledi

večerja, pred njo pa še molitev, nato pa muzika, ples, ples, ples, prepevanje, spoznavanje, zbiranje kontaktov ... Odhod domov pa je vedno zelo naporen in traja in traja in traja in se vleče kot jara kača ... A vendar – vse mine, tudi tisto lepo. Če se pa kdo v ponedeljek po vikendu najde na kakšni slikici, naj o tem razmišlja prej, saj nas vedno in povsod gleda »Veliki brat«.

Četrty vikend v novembru je bil namenjen abrahamu. Spet smo plesali,

s presenečenjem razveselili abrahamovko in bili veseli, da bo meseca novembra skoraj konec.

Decembra ne bomo plesali. Raznašali bomo koledarje in s tem zbrali nekaj denarja za januarske intenzivne vaje. Razmišljamo pa tudi že o tem, na kateri festival bomo šli naslednje leto.

Pa še to – NOVI ČLANI STE VEDNO DOBRODOŠLI!

Danica Žerjav, vodja ljudskih pevcev KD Obrež

Večer z ljudskimi pevci in godci

V soboto, 24. oktobra, je bilo v dvorani obreškega kulturnega doma spet zelo živahno. Vsako leto ljudski pevci Kulturnega društva Obrež organiziramo srečanje ljudskih pevcev in godcev. V goste smo povabili dvanajst skupin iz različnih krajev, vsi skupaj pa smo izvedli štirinajst točk v programu.

Nastopili so pevci in godci Kulturnega društva Klopotec Kog z imenom Porini pa počini, ljudska pevka Erika Kraner, Ljudske pevke od Sv. Tomaža, skupina Metuljček, ljudske pevke Katoliškega kulturnega društva Zvezdni Dol, pevke Ljudskih pesmi KD Osluševci, ljudski pevci Trta KUD Maksa Furjana Zavrč, ljudski pevci iz Bučečevcev – KD Kajer, kvartet Dobrinček Žetale, ljudske pevke KUD Janez Čuk Vučja vas in seveda mi, gostitelji. Program smo zaključili z lepo ljudsko pesmijo Gremo na Štajersko, ki smo jo zapeli vsi prisotni v dvorani. Zbrane so pozdravile predsednica KD Obrež Silva Marčec, predsednica Društva upokojencev Zdenka B. Slavič ter predsednica Turističnega društva Središče ob Dravi Dragica Florjanič.

Ljudski pevci smo imeli v letošnjem letu dvaindvajset nastopov, od tega šest v domači občini, šestnajst nastopov pa po različnih krajih. Vsa ta srečanja so namenjena lepi stari ljudski pesmi z veliko željo in zanosom, da se ne bi te pesmi izgubile v poplavi modernih napevov. Vsako pesem se moramo naučiti na pamet, zapojemo jo brez intonacije, vse to pa zahteva veliko vaj. Nič nam ni težko, radi se družimo, naslednje leto pa se spet srečamo v Obrežu.

Dragica Florjanič, predsednica Turističnega društva Središče ob Dravi

Članica Turističnega društva Maja Rajh prejela priznanje Turistične zveze Slovenije

Turistično društvo Središče ob Dravi je ob svoji 20-letnici delovanja še posebej ponosno, saj smo prejeli zlato plaketo Občine Središče ob Dravi in srebrni znak Štajerske turistične zveze. Bile pa so med drugim opažene tudi dodatne aktivnosti naših posameznikov. Zato smo z veseljem sprejeli odločitev državne turistične komisije za odlikovanja, ki je v velikem naboru predlogov sprejela sklep, da se naši članici Maji Rajh podeli priznanje TZS za delo v prostovoljstvu in še nekaj najzaslužnejšim društvenim delavcem v turizmu. Podelitev je potekala 13. 10. 2015 v Novi Gorici ob 110. obletnici TZS.

Maja se je vključila v članske vrste TD Središče pred 15 leti. Kmalu je bila predlagana za tajnico upravnega odbora TD, kar še danes vestno opravlja. Že kot dijakinja ter v času študija je rada sodelovala na predstavitvah kraja v Sloveniji in izven ter na raznih sejmih (sejem Mesap, TPČ Ljubljana, V objemu stare trte Maribor, Pozdrav jeseni v Mislinji, Razstava buč v Mozirju, Sejem sadik, Dnevi kruha v Nedelišču, Praznik jabolk v Selnici, Sejem sliv Osečina ...). Prav tako je prisotna pri prireditvah TD v občini (pust, razstave, praznik buč, srečanje z Martinom), pa tudi ob drugih priložnostih. Skrbi za ažurno dokumentacijo ob dogodkih in nasploh. Takoj opozori (»Kako pa imate to?«) in že spravi stvari v red. V teh letih smo postali kot družina, pravi prijatelji, ki si pomagajo, ko je to potrebno, in se skupaj veselijo ob svetlih trenutkih.

Med študijem in po končani izobrazbi – pridobila je naziv profesor razrednega pouka, je veliko delala z mladimi, med drugim tudi v času službovanja na OŠ Središče. Sicer pa so ji mladi vedno bili

naklonjeni in je v sodelovanju s Tatjano Strelec prispevala k uspehom učencev na OŠ Središče.

Tudi zdaj, ko se je zaradi pomanjkanja delovnih mest zaposlila na šoli v Ljubljani, se redno vrača v svoje Središče, saj ji je še vedno želja, da bi našla zaposlitev na domači OŠ. Le tako lahko dodatno prispeva k skupnemu cilju društva – svoj kraj z dejanji ponesti v razpoznavnost in vzpodbuditi mlade k enakemu razmišljanju.

Njen slogan je: »Saj nam bo uspelo, potrudimo se!« Verjamem, da se ob takšnih pozitivnih, mladih ljudeh, kot je naša Maja, počutiš prijetno in dobrodošlo.

Zato ji čestitam za prejeto priznanje TZS – priznanje najzaslužnejšim društvenim delavcem – prostovoljcem. Naj ji bo skrb za mlade in domači kraj še naprej v izziv in ponos.

Samo Žerjav

»Serbus dragi Zagreb moj, kaj se skrivas v megli toj?«

Člani in simpatizerji Turističnega društva Središče ob Dravi, ki letos praznuje 20 let uspešnega dela, smo naše praznično obarvano leto zaključili v praznično okrašenem Zagrebu. Do nas je prišla informacija, da se je hrvaški prestolnici uspelo uvrstiti med najlepše okrašena mesta v Evropi, zato smo jo mahnilo kar tja, da preverimo iz prve roke. Preden so se v večernih urah prižgale lučke, smo si ogledali zagrebško katedralo, mestno tržnico na Dolcu in Gradski muzej Zagreb, ki leži v najstarejšem predelu mesta, na Griču.

Res je lepo, predvsem pa so ulice prepolne ljudi od blizu in daleč, tudi Slovencev. Naša vodička Mira iz Koprivnice nam je zaupala, da takšnega navala v adventnem času v Zagrebu ni bilo še nikoli. Nekaj naših najbolj raztresenih članov ekipe je to občutilo na lastni koži; izgubljene smo, hvala bogu, hitro našli. Da vam ne izdamo preveč – privoščite si izlet v nam najbližje vele mesto tudi sami! Ne bo vam žal. Pa lepe praznike vsem.

Poziranje v centru Zagreba

Spoštovani člani ter vsi občani!

Prihaja prijeten čas dogodkov in družinske harmonije. Želimo vam, da bi ga preživeli in doživeli v osrečujočem okolju. Vaš korak v novo leto 2016 naj ne bo negotov, ampak trden in zanesljiv, z upanjem na lepo prihodnost!

Naj se vam v novem letu izpolnijo vse sanje...
In če ste morda pozabili nanje,
ne obupajte in se vrnite vanje.

Turistično društvo Središče ob Dravi

Župnijski pastoralni svet Središče ob Dravi

Obiskal nas je sveti Miklavž

Najprej nekaj o zgodovini zelo priljubljenega svetnika svetega Miklavža. Zgodovinski viri pravijo, da je Miklavž resnično živel v tretjem ali četrtem stoletju v Mali Aziji. Bil je škof v Miri, na ozemlju današnje Turčije. Več stoletij pozneje pa je postal »begunec«, ko so njegove posmrtno ostanke gusarji ukradli in prepeljali v italijanski Bari. Mogoče je prav zaradi te svoje poti čez morje postal zavetnik mornarjev, ribičev, splavarjev in čolnarjev. Postal pa je slaven zaradi svoje srčne dobrote, ki jo je kazal kot pomoč najbolj ubogim. Bogastvo, ki ga je podedoval po starših, je razdelil med reveže, sam pa je šel v samostan. Neka legenda pravi, da je trem sestram ponoči vrgel skozi okno tri kepe zlata, da so se rešile uboštva in se tako lahko poročile. Danes bi moral sv. Miklavž poskrbeti za veliko ljudi oz. otrok tega sveta, zato mora varčevati. Tako je tudi ob obisku pri nas

bil skromen in pošten, saj nas je vse, ki smo se udeležili svete maše, obdaroval enako.

Na dan, ko goduje, je prišel med nas. Bila je nedelja, 6. decembra, in sicer po pozni maši v cerkvi Svetega duha na Grabah. Spremljali so ga prelepi angelčki. V nagovoru je predvsem otrokom posvetil svoje besede o stvarnosti dobrote, lepega vedenja. S svojimi besedami nas je spodbujal k molitvi, k udeleževanju svete maše, ki je izhodišče za prejem svetih zakramentov. Lepo je povabil tudi starše k sodelovanju, da skupaj s svojimi otroki prihajajo k sveti maši. Da nam je uspelo uresničiti ta lep običaj, se lepo zahvaljujemo Občini Središče ob Dravi, g. župniku, našemu župnijskemu svetu ter vsem birmancem. Hvala vsem!

Posnemajmo priljubljenega svetnika, bodimo čim večkrat Miklavž in pomagajmo revnim, bodimo dobri!

KOTIČEK DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Jože Rakuša, podpredsednik Društva upokojencev Središče ob Dravi

Upokojenci smo letovali na morju

Ponavadi se odločimo že meseca februarja ali marca, kje bomo letovali. Običajno gre za Jadransko obalo in tudi bolj južne kraje. Tokrat je padla odločitev za Istro, za Zeleno laguno v Poreču. Vedno si izberemo cenejšo, ugodnejšo varianto oziroma termin po glavni turistični sezoni.

Ker pregovor pravi, da upokojenci nimamo nikoli časa, čas pa je tudi relativna zadeva, je poletje hitro minilo in tako smo v začetku septembra ob dveh ponoči z avtobusom odpotovali novemu tednu naproti.

Morje je bilo še vedno toplo, vreme pa smo, kot naročeno, imeli prečudovito. Martinčkali smo se v prekrasnem zalivu, bili smo čudovita družba, včasih kar precej glasni, to pa zato, ker upokojenci malo slabše slišimo, sicer pa nismo nikogar motili ... Še druge, tudi tuje turiste smo zabavali. Hitro smo namreč ugotovili, da imamo ob sebi veliko tujegovorečih kopalcev, torej smo se počutili neka-ko tako kot Evropa v malem.

Nekateri hodijo na jogo smeha in ne vem kaj še vse za boljše počutje. Mi smo

Prijetni spomini na morje (Poreč v začetku septembra)

za to poskrbeli kar sami. Večkrat smo se nasmejali od srca, s seboj pa smo imeli tudi enkratnega »vicarja«, ki je skoraj vsak stavek obrnil v šalo. Na plaži pa je dobil nagrado od tuje turistke – naštri-

kano čepico. Ugotovili smo, da je smeh nalezljiva zadeva.

Ker smo se imeli nepozabno lepo, smo rekli, da pridemo naslednje leto na isti kraj ob istem času.

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Ekскурzija po Medžimurju

Gremo? Gremo! Vsi tisti, ki radi spoznamo kaj novega, se radi družimo, ne vlečemo svojih zamer v neskončnost in se radi nasmejimo in sprostim. In takšni smo se zbrali 28. oktobra pred Mercatorjem in se vkrkali v avtobus podjetja Jakopič iz Čakovca. Sprejela sta nas mlada hrvaška fanta, šofer in vodnik, in že smo se peljali čez Trnovec in Mihaljevec (včasih smo rekli Mihalovec!) v Štrigovo, kjer nas je pričakal dobro podkovan vodnik in nas popeljal po strmih stopnicah v cerkvico sv. Hieronima. Tudi tisti, ki so kdaj živeli tukaj ali v bližini, cerkve niso poznali. Posebno pa ne čudovitih fresk, ki so bile dolga leta skrite pod plastjo ometa, ki jih je, na srečo, zelo lepo ohranil. Sedaj freske restavrirajo strokovnjaki iz Zagreba. Domači vodnik nam je na strokovni ravni, a vendar s humorjem in razumljivo, predstavil zgodovino kraja in cerkve. Ugotovili smo, da se sploh ne zavedamo, kakšne dragocenosti imamo v naši neposredni bližini, pa čeprav na drugi strani meje. Sledil je ogled vinogradniškega posestva Kerman na Stanetinskem bregu. Pričakal nas je lastnik, nam povedal o svojih vinogradih, ki jih ima okrog 10 ha, prideluje pa šipon, renski rizling, chardonnay, rumeni muškat, sauvignon, zeleni silvanec, traminac in še kaj. Izpred njegovega vinskega hrama, obsijanega s soncem, smo imeli tudi krasen razgled na hrvaške in slovenske kraje ob Dravi. Središča žal nismo mogli videti, ker je bilo nekoliko v megli. Ogleдали smo si stiskalnico – prešo, pozneje tudi klet, opremljeno s samimi kovinskimi sodi. V zgornjem lepo urejenem prostoru smo imeli degustacijo vin. G. Kerman nam je pred vsakim novim vzorcem povedal o lastnostih in značilnostih vina. Tudi o kozarcih in pravilnem držanju le-teh, kar nekaterim še vedno dela težave. Bilo je poučno in zanimivo, tudi naše razpoloženje se je po nekaj požirkih izbranega vina kar dvignilo in lica so dobila nežno rdečico. Le koščki kruha in sira so hitro skopneli, ker smo bili že kar precej lačni. Sicer pa se nam ni nikamor mudi-

lo in z veseljem bi še ostali, ker nam je bilo tako prijetno. Na ta račun smo tudi izpustili sprehod ob Muri v Murskem Središču in se odpeljali le do Svetega Martina na Muri, kjer smo najprej pojedli sendviče, ki smo jih pripeljali s seboj, potem pa smo si ogledali obnovljeni plavajoči stari mlin in se s splavom popeljali do nasprotnega brega Mure. Na murskem obrežju stoji leseno gostišče, na stopnišču katerega smo se tudi fotografirali, popili kavico ali čaj, nekateri pa smo se sprehodili po kamnitem labirintu – energetski točki za ljubezen. Ko bi le učinkovalo! Še streljaj nazaj in že smo se znašli v kompleksu toplic, ki smo jih včasih imenovali »žabje« ali pa »vučkovske«, sedaj pa je to Sveti Martin na Muri. Krasen hotel, bazeni – notranji in zunanji, s tobogani, travnata ležišča, restavracije in manjši bifeji. Vsega si nismo mogli natančno ogledati, ker je bila že tema, ko smo bili tam. Tisti pa, ki smo si ogledali tudi primerek sobe, smo skozi okno videli še teren za golf. Za konec pa večerja pri Potrtem kotiču. Na srečo se ni nič »potrlo«. Nobena

noga, roka ali rebro. Le naši, že pošteno lačni želodci, so se napolnili z obilno večerjo: pečena račka, svinjska pečenka, pohani piceki, pa mlinci in pražen krompir, solata, koruzna zlevanka in še kaj – po želji. Mislim, da je bila večerja odlična. Potem pa presenečenje večera: med nas je priracala ali bolje »prigosljala« prava, krasna bela gos! Nič se nas ni bala, le božati se ni pustila. Prisostvovala je celotnemu obredu sv. Martina z vsemi litanijami vred. Od časa do časa je zadaj kaj špricnilo iz nje, tako da je natakarkar z omelom imel vedno kaj dela in mi je prišepnil: »Baš je bezobrazna ova guska, kad sere pred gostima!« Bilo je veselo in zabava se je še nadaljevala z dobro glasbo in plesom. Še midva z vnukom sva se zavrtela in dobila sem idejo, kako fino bi bilo, če bi kdaj organizirali tudi izlet babic, dedkov in vnukov. Bilo je lepo in vsem tistim, ki so imeli pripombe o ceni, času odhoda, datumu izleta, lahko rečem edino, da vam je lahko žal, da niste bili zraven. Vabim pa vas, da se veseli družbi pridružite prihodnjič.

Ena skupinska v Svetem Martinu na Muri

Društvo upokojencev Središče ob Dravi

»Ne damo se!«

Prvo srečanje ustvarjalcev kulture med člani upokojencev v Medobčinski zvezi društev upokojencev Ormož

27. novembra je bilo v Sokolani v Središču ob Dravi prvo srečanje kulturnih dejavnosti Medobčinske zveze društev upokojencev Ormož (MZDU). Vsa društva, združena v MZDU Ormož, so z velikim zanimanjem sprejela pobudo svojih predstavnikov za kulturno dejavnost, da se letos prvič srečamo. Želje so se pričele uresničevati. Vsa društva so pristopila z veliko in resno odgovornostjo. Porodile so se zamisli in ustvaril se je program. Vloženega je bilo veliko truda in ur priprav. Splačalo se je, bili smo ponosni, saj nas je stopilo pred navdušeno publiko 96 nastopajočih. Predstavili so se naslednji nastopajoči: recitator DU Sveti Tomaž, Pevski zbor in Gledališka skupina DU Ivanjkovci, Ljudski pevci DU Podgorci, Pevski zbor DU Kog, Pevski zbor DU Ormož, Folklorna skupina DU Sveti Tomaž, Kvartet pevcev DU Miklavž, Pevski zbor DU Velika Nedelja, Pevski zbor DU Središče ob Dravi.

Večer, ki je ustvaril veselje, energijo in meddruštveno spoštovanje udeležencev. Bil je nepozaben dogodek, poln želje že po drugem srečanju. Pred zaključkom našega programa je spregovoril predsednik MZDU Ormož g. Stanko Pignar. Po njegovem govoru je zadonela iz 96 grl upokojeniška himna »NE DAMO SE!« Polni energije, veselja ter zadovoljstva smo zaključili program ter nadaljevali s prijetnim druženjem.

Omeniti moramo še našo prelepo razstavo ročnih del, ki so jo pripravile pridne roke članic vseh društev MZDU Ormož. Ne smemo pozabiti velike zahvale našemu županu oz. naši občini, ki nam je odstopila dvorano za ta čudoviti dogodek, saj si vsi že želimo drugega srečanja prav tukaj. Prav tako lepa hvala članom DU Središče za pripravo dvorane. Pristrčno se zahvaljujemo tudi glavnemu organizatorju prireditve MZDU Ormož. Na koncu velika zahvala predsednici odbora za kulturo pri MZDU Ormož ge. Tiliki Kolarič za ves trud in požrtvovalno delo, da je srečanje resnično uspelo. Še enkrat hvala vsem.

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Kaj vse smo počeli v zadnjem tromesečju?

- 30. 9. – Obiskali smo Festival za 3. življenjsko obdobje v Ljubljani (18 udeležencev iz našega društva).
- 9.10. – Pozdrav jeseni v Domu starejših občanov Ormož (5 udeležencev)
- 17. 10. – Ogled razstave rokodelcev v Gorišnici (3 udeleženke)
- 23. 10. – V Mestnem gledališču Ptuj smo si ogledali komedijo z Bojanom Emeršičem Mulc vas gleda (10 udeležencev).
- 28. 10. – Jesenska ekskurzija po Medžimurju z martinovanjem (44 udeležencev)
- 18. 11. – Udeležba na lončarski delavnici v knjižnici v Središču (6 udeležencev)
- 27. 11. – Organizacija in udeležba na 1. srečanju kulturnih dejavnosti Medobčinske zveze društev upokojencev Ormož v Sokolani
- 2. 12. – Predavanje in pogovor s psihologinjo Leo Majcen o pozitivnem mišljenju (10 udeležencev)
- 18. 12. – Prednovoletno srečanje upokojencev

Opravičilo!

Iskreno se opravičujemo **RKS Območnemu združenju Ormož** in **Medobčinski LAS Ormož, Središče ob Dravi in Sv. Tomaž** zaradi neljube napake v obliki preimenovanja imena, do katere je prišlo v prejšnji številki Sredice v prispevku z naslovom *Higiena skozi čas* na strani 42.

Opravičujemo se tudi reševalcem križanke, ker je zaradi tehničnih težav v prejšnji številki Sredice prišlo do napake spodnjih vrstic.

Prosimo za razumevanje.

Uredniški odbor

ROBERT JAKL s.p.
IZDELOVANJE KOVINSKIH IZDELKOV
Modrinjakova ulica 4
SI-2277 Središče ob Dravi
Tel.: +386(0) 271 91 282
Fax: +386(0) 271 91 582
e-mail: jakl@siol.net

SREČNO, ZDRAVO IN USPEŠNO NOVO LETO!

Utrip v vrtcu in šoli

Katja Volgemut

Projekt »Simbioza giba«

vaje za raztezanje telesa, hrbtenice in pospešitev srčnega utripa. Vaje so bile prilagojene tako majhnim kot velikim. Vse pa so potekale tako, da so jih lahko izvajali skupaj.

Odrasli so vadbo zapuščali z nasmeškom na obrazu in se kot njihovi vnuki veselili in spodbujali za naprej: »Športom se lahko začnemo ukvarjati kadar koli in starost ni prav nobena omejitev. Zakaj ne bi začeli že danes?«

Babice in dedki se zelo radi udeležijo takih srečanj, saj jim druženje z malimi nadebudneži prinaša veselje in upanje v prihodnost.

V septembru smo v vrtcu izvajali projekt »**Simbioza giba**«, ki po vsej Sloveniji povezuje različne generacije. Tudi mi smo se namreč odločili, da med nas povabimo babice in dedke, ki zelo radi sodelujejo z vrtcem.

Ob prvem skupnem srečanju smo se podali na daljši pohod. Pot nas je vodila po glavni cesti mimo šole, do igrišča na Gradišču, kjer smo zavili na poljsko pot. Uživali smo v razgledu na prostrana polja, njive in travnike. Babice in dedki so s ponosom vodili svoje vnuke in vnukinje za roko, veliko so se smejali, pogovarjali in nekateri tudi prepevali. Pot nas je popeljala do trikotnika na Grabah, kjer nas je pričakala domača gospodinja Vesna Žerjav in nas pogostila s »klipiči«.

Po okrepčilu smo babice in dedke prosili, da sodelujejo pri plesni igri »Abraham ima 7 sinov«. Z navdušenjem so nam pomagali pri izvajanju in kazanju različnih gibalnih nalog. Izvedli smo še igrice s podajanjem žoge ter se skupaj še fotografirali in družili. Dopoldan je minil v prijetnem, sproščenem vzdušju. Otroci in odrasli so uživali, prav tako pa tudi mi, vzgojitelji. Komaj smo čakali na naslednje skupno srečanje, ki smo ga izvedli v telovadnici, skupaj s fizioterapevko Natašo Črček, ki nam je prikazala različne

Katja Pintarič, Petra Antolin, skupina Radovedne bučke

Moj medvedek je bolan

Približujejo se nam mrzli dnevi in s tem tudi različne bolezni. Zbolel pa je tudi moj medvedek. Kako ravnati, kako se obraniti in kaj storiti, ko zbolimo mi in naš medvedek? Na vsa ta vprašanja nam

je odgovorila medicinska sestra, ki smo jo povabili med nas.

V vrtec smo prinesli bolne medvedke z vročino, bruhanjem, drisko, zlomljeno nogo, opekline na prstu, urezino na roki, s težkim dihanjem, z bolečinami v trebuhu ... Medicinska sestra pa je imela zraven veliko pripomočkov, ki jih uporablja pri svojem delu: inhalator, termometer, injekcije, infuzijo, različne povoje, opornice, pincete ...

Vsi smo hitro stopili k delu in po navodilih medicinske sestre in po svojih lastnih izkušnjah, ki smo jih bili deležni pred kratkim, oskrbeli vsak svojega medvedka.

Otroci so pri delu zelo uživali, najbolj pa sta jih pritegnila inhalator ter infuzija. Vse medvedke smo oskrbeli ter jih zdrave odnesli nazaj domov.

Katja Pintarič

Marmelada

*Tri sladke, mehke hruškice,
tri hruškice dišeče
je jež povezal v culico
in zdaj domov jo vleče.*

*Čez kamenčke, čez vejice
in čez bodičje mlado:
doma razveže culico
in najde – marmelado.*

(A. Štefan)

Mmmmmm, kako je dobra. Še posebej tista, pripravljena iz domačega sadja.

Otroci in vzgojiteljici skupine Radovedne bučke smo pripravili domačo marmelado. Iz domačih sadovnjakov smo v vrtec prinesli različno sadje. Najprej smo vso sadje poimenovali. Ugotavljali smo, ali je sadje pečkato ali koščičasto, našteali smo dele sadeža, opisovali vonj, okus, primerjali, komentirali ...

Sledilo je temeljito umivanje sadja, rezanje na manjše kose ter mletje v mešalniku. Vso sadje smo dali v lonec, dodali želirni sladkor ter mešali, mešali, mešali, dokler marmelada ni bila dovolj gosta, da z njo napolnimo steklenice.

Nekaj marmelade smo poskusili že v vrtcu, kjer smo si z njo namazali palačinke. Vsak otrok pa si je svojo steklenico odnesel domov ter jo shranil za ozimnico.

Monika Plohl

Piknik s hrenovkami v tednu otroka

Teden otroka je v vrtcih poseben teden, ko vzgojitelji načrtujemo prav posebne dejavnosti, ki so otrokom najljubše. Ena izmed teh dejavnosti je bil tudi piknik s hrenovkami.

Letos smo imeli res veliko sreče, da nam je bilo vreme ta dan še naklonjeno. Zbrali smo se na dvorišču vrtca. Skupaj smo poprijeli za delo in ena, dva, tri so bile hrenovke pripravljene za peko. Še dobro, da imamo v vrtcu vzgojitelja, ki je malim rado-

vednežem pokazal, kako se hrenovke pečejo na žaru. Otroci so poskrbeli za prilogo: sami so na koščke »natrgali« solato. Med čakanjem, da se hrenovke spečejo, so otroci uživali v igri na prostem.

Okusne hrenovke in solato smo z velikim veseljem in ponosom pojedli za kosilo in tako počasi zaključili še en čudoviti dan v vrtcu.

Katja Volgemut

Miklavževanje v vrtcu

V veselim decembru se otroci zelo veselijo prihajajočih praznikov, saj vedo, da jih v tem času obišče kar nekaj dobrih mož.

V vrtcu nas je v začetku decembra obiskal prvi od treh, sveti Miklavž. Prišel je v spremstvu svojega zvestega spremljevalca Parklja.

Da je bilo vse skupaj še bolj praznično, smo vzgojitelji za otroke pripravili gledališko predstavo Pika plete, ki je povezala zimski čas in prijateljstvo s čiščenjem čevljev in prihodom Miklavža. Otroci so spoznali pomen prijateljstva za dobro počutje vseh, ob tem pa so spoznavali različne običaje ob prihajajočem prazniku.

Ker smo bili celo leto zelo pridni, nas je Miklavž obdaril s suhim sadjem in bomboni, Parkelj pa nam je vseeno pustil tudi šibe, predvsem za okras. Otroci so zapeli pesmico, nato pa sta se Miklavž in Parkelj poslovila, saj sta morala naprej, obdarit še druge otroke.

Vsako praznovanje je za otroke nekaj posebnega, saj drobne radosti, pričakovanje in nasmeh osrečujejo prav vsakega, velikega in majhnega. Zaposleni v vrtcu se trudimo, da prav vsakemu otroku pričramo nasmeh na obraz in iskrico v oči.

Anita Kosi

Noč čarovnic v vrtcu

Skupino Prijatelji je pred nočjo čarovnic obiskala prava čarovnica. Z otroki se je pogovarjala o gozdu v jeseni in o gozdnih plodovih. Skupaj so čarali s čarobno kroglo. Pripravili so čarobne napitke. Na koncu pa so se tudi otroci lahko oblekli v majhne čarovnike in čarovnice.

Gostja jim je bila zelo všeč, zato so dejali, naj pride še večkrat.

Monika Plohl

Obisk pri lovcu

V sredo, 11. 11. 2015, smo otroci in vzgojiteljice vrtca obiskali lovca Mirana Šavoro na njegovem domu. Tam nas je čakala prava paša za oči. Pokazal nam je sobo, kjer ima spravljene svoje lovske trofeje. Videli smo veliko rogovje srnjaka, nagačene fazane in druge ptice, najbolj pa nas je prevzel nagačeni divji prašič.

Otrokom je predstavil delo lovca, ki ga že vrsto let vestno opravlja. Spoznali smo, kakšna je lovska obleka, ogledali smo si lovsko opremo, ki jo lovec potrebuje na lovu, med drugim tudi veliko puško, ki je bila otrokom nadvse zanimiva. Povedal nam

je, kako lovci skrbijo za živali v gozdu in kdo mu pri tem pomaga. Tega pomagača, tj. lovskega psa, smo si lahko na koncu pobliže ogledali na dvorišču.

Polni novih izkušenj in doživetij smo se vrnili v vrtec, kjer so otroci še nekaj časa obujali spomine na obisk pri lovcu.

Zala Jakl, 9. razred

Dobrodelna prireditev Za prijatelje

V nedeljo, 22. novembra 2015, je s pričetkom ob 18. uri v središki Sokolani potekala dobrodelna prireditev devetošolcev OŠ Središče ob Dravi. Za nas, devetošolce, je bila ta prireditev zelo pomembna. Bili smo presenečeni in zelo veseli, da se je prireditve udeležilo veliko število ljudi.

Devetošolci smo se v teh letih, preživetih na središki šoli, doslej že veliko zabavali, se smejali, bili večkrat brezbrizni kot zaskrbljeni, nagajivi, kdaj pa kdaj pa smo se tudi skregali. Letošnje leto pa smo bili složni, da se želimo naučiti plesati, da želimo na Pohorju preživeti še nekaj dni v zadnji

šoli v naravi in da se bomo junija od šole poslovili s tradicionalno valetjo. Za pokrivanje stroškov pa bomo poskrbeli sami.

Za polno mero zabave na prireditvi so poskrbeli naši dragi gostje: skupina Gadi, ansambel Štajerski sekstet in naša bivša sošolka Laura Roškar, ki nam je zaplesala na pesem Here for you. Mi, devetošolci, pa smo se predstavili še s svojimi plesnimi, igralskimi, pevskimi in drugimi glasbenimi talenti.

Še enkrat se zahvaljujemo gostom in obiskovalcem za obisk ter prostovoljne prispevke, ki nam bodo pomagali pokrivati stroške, ki so pred nami pred zaključkom šolanja na središki šoli. Upamo, da ste se ob naši prireditvi zabavali in da ste uživali!

*Sreča je čudežni prah,
ki ga narava iz svojih angelskih rok
strese v naše naročje,
da ga čuvamo in negujemo
z medsebojno toplino in razumevanjem,
s prijateljsko iskrenostjo in pomočjo.*

*Želimo Vam mnogo čudežnega prahu,
zdravja in izpolnitev želja v letu 2016.*

*Kolektiv Osnovne šole Središče ob Dravi
in Vrta Navihanječ*

Jasna Munda, ravnateljica OŠ Središče ob Dravi in Vrtca Navihanček

Tradicionalni slovenski zajtrk

Kot že vrsto let smo se tudi letos na naši šoli in v vrtcu pridružili vseslovenskemu projektu tradicionalni slovenski zajtrk, ki je potekal v petek, 20. novembra 2015. Poleg brezplačnega zajtrka smo učencem pripravili tudi druge dejavnosti.

Učenci od 1. do 5. razreda so imeli naravoslovni dan na temo zdravja, zdravega načina življenja in zdrave prehrane.

Nedelje, Pekarna Prosnik iz Središča, kmetija Perc s Koga in Pomurske mlekarnice, ki zbirajo mleko domačih pridelovalcev.

Na zajtrku in pri nekaterih dejavnostih sta se nam pridružila tudi župan Jurij Borko in Aleš Plohl, predsednik Čebelarkega društva Središče.

Učenci od 4. do 9. razreda so se najprej seznanili z namenom in s pomenom tega projekta, nato pa so si ogledali dokumentarni film o slovenskih čebelah in medu.

Ves dan je bila v šolski jedilnici na ogled razstava zaščitenih slovenskih jedi.

Živila za tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga sestavljajo kruh, maslo, med, mleko in jabolka, so prispevali domači čebelarji iz Čebelarkega društva Središče, kmetija Rakuša iz Obreža, sadjarstvo Hržič iz Velike

Jasna Munda, ravnateljica OŠ Središče ob Dravi in Vrtca Navihanček

Zahvala

V oktobru 2015 smo učenci in delavci šole s pomočjo staršev izpeljali jesensko akcijo zbiranja odpadnega papirja. Nabrali smo dobrih deset ton odpadnega papirja.

Denar od prodaje odpadnega papirja smo namenili šolskemu skladu za nakup likovnega materiala za vse učence naše šole.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pri tem pomagali, in vas vabimo, da se nam znova pridružite spomladi.

Hkrati vas vabimo, da med letom oddate odpadni papir v zabojnik pri šoli ali pri vrtcu. Tudi s tako zbranim papirjem pridobivamo sredstva za šolski sklad oz. sklad vrtca.

Osnovna šola Stanka Vraza Ormož

Spodbudno učno okolje

V oktobru in novembru so na OŠ Stanka Vraza Ormož potekale aktivnosti v okviru projekta Spodbudno učno okolje za zagotavljanje enakih možnosti v vzgoji in izobraževanju. Projekt je potekal pod okriljem Zavoda za šolstvo in je bil financiran s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter Evropskega socialnega sklada.

Bistvo projekta je bila pestra ponudba dodatnih aktivnosti za učence, ki na naši šoli obiskujejo program nižjega izobrazbe-

Sodelovanje učencev na glasbenih delavnicah

nega standarda. Tako so bili vključeni v logopedsko obravnavo, obiskovali so terapevtsko jahanje, sodelovali na delavnicah samopodobe, glasbenih delavnicah po Willems metodi, v plesnih delavnicah ter bili deležni delovne terapije. Vse delavnice so izvajali zunanji strokovnjaki. Učencem smo z vključitvijo v ta projekt ponudili dodatne aktivnosti, ki so jih z veseljem obiskovali. Poleg izvedenih delavnic smo v okviru projekta za učence pridobili nekaj novih športnih rekvizitov in didaktičnih pripomočkov.

Tudi strokovni delavci smo bili vključeni v dve izobraževanju, spoznanja in nova znanja, ki smo jih pridobili, pa bomo s pridom uporabljali pri našem vsakdanjem delu v šoli.

Eden izmed pomembnih ciljev, ki smo ga dosegli z vključitvijo v projekt, je bil tudi ta, da smo ravnatelj, svetovalni delavec in učitelj prvega vzgojno-izobraževalnega obdobja iz okoliških šol predstavili našo šolo in aktivnosti, ki jih nekaj

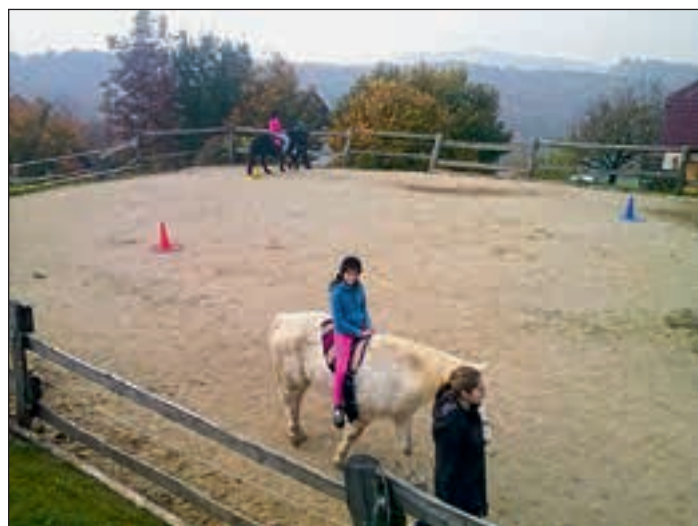
zadnjih let izvajamo s ciljem vključevanja učencev s posebnimi potrebami v lokalno in širše socialno okolje.

Preko številnih aktivnosti skušamo namreč slediti viziji naše šole. Učencem želimo omogočiti, da okolju pokažejo, kdo so in kakšni so, kaj znajo in kaj zmorejo. Pomagati jim skušamo, da razvijajo občutke pomembnosti, enakovrednosti ter da krepijo lastno samopodobo. Hkrati imajo možnost, da razvijajo občutke pripadnosti šoli. Z vključevanjem na športna in kulturna srečanja, ki so organizirana za učence, ki obiskujejo šole s prilagojenim programom na državni ravni, jim omogočamo, da dosegajo vidnejše rezultate na različnih področjih. Obenem razvijajo socialne stike in pridobivajo znanje in prijatelje.

Z različnimi oblikami sodelovanja pa skušamo prispevati tudi k spremembam v družbi. Radi bi, da bi bili naši učenci čim bolj enakovredni člani družbe, vendar moramo tudi okolju omogočiti, da jih spozna. Zato preko številnih druženj otrokom v vrtcu in učencem sosednjih šol ponujamo možnost, da se srečujejo z otroki s posebnimi potrebami, jih spoznajo ter razvijajo pripravljenost za sprejemanje drugačnosti.

Naša srečanja pa ne potekajo samo z vrstniki. Vključujemo se tudi v številne dejavnosti, ki se jih udeležujejo tako odrasli kot tudi starostniki. S tem želimo prispevati svoj kamenček v mozaiku medsebojne povezanosti in sodelovanja. Radi bi, da bi naše otroke sprejemali povsod, kjer so, in da bi, tako kot je ob neki priložnosti dejala ena izmed mamic, mimoidoči namenili tudi otroku s posebnimi potrebami prijazen pogled in nasmeh. K sodelovanju na predstavitvi dejavnosti, ki potekajo na naši šoli ali se vanje vključujemo, smo povabili tudi bivšo učenko Špelo in njeno mamo ter ju prosili, da sta povedali, kako je potekalo Špelino šolanje do vključitve na našo šolo, kako je šolo zaključila in kaj počne sedaj.

Povedali sta, da je imela Špela na šoli, ki jo je prej obiskovala, velike učne težave, ki jih kljub dodatni pomoči učiteljev in obliči dela doma, ni zmogla rešiti. Zaradi tega se je mama odločila in začela postopek za prešolanje. Postopek je potekal preko

V okviru projekta so učenci obiskovali tudi terapevtsko jahanje.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Zavoda za šolstvo. Deklico je pregledala komisija za usmerjanje in tako je dobila odločbo za prešolanje na šolo s prilagojenim programom in bila vključena v program nižjega izobrazbenega standarda. Omenili sta, da se je že na začetku dobro počutila na novi šoli, saj je bila lepo sprejeta tako s strani novih sošolcev kot s strani zaposlenih. Po krajšem času navajanja na novo okolje se je začelo spreminjati Špelino življenje in tudi življenje cele družine. Postalo je manj naporno, saj se je Špela izobraževala v programu, ki je bil prilagojen njenim dejanskim sposobnostim. Postajala je uspešnejša, samozavestnejša in predvsem samostojnejša. Doma se niso več posvečali samo šolskim obveznostim, ponovno so si lahko privoščili prosti čas in njihovo življenje se je umirilo. Ko je Špela zaključila 9. razred, se je vpisala v program nižjega poklicnega izobraževanja na biotehniški šoli na Ptuj. Ta program je zaključila v dveh letih in si pridobila poklic pomočnik v biotehnik in oskrbi. Lahko bi začela iskati zaposlitev, vendar se je odločila za nadaljnje izobraževanje. Sedaj je

dijakinja prvega letnika iste šole, izobražuje pa se v programu gastronom hotelir. Uspešno dela v šoli in na praksi. Je delovna, resna, odgovorna. Drži se dogovorov in se veseli majhnih vsakdanjih uspehov. Ko ji kaj ne gre, zna prositi za pomoč.

Obe z mamo sta povedali, da je prišla tako daleč predvsem zaradi tega, ker je bila še pravočasno prešolana na šolo, kjer se je izobraževala v programu, ki ga je glede na svoje sposobnosti zmogla. Poleg šolskih znanj je tako doma kot v šoli dobivala še obilo znanj za življenje. Znanj, ki ji omogočajo, da je danes to, kar je.

Upamo, da se bo med bralci našel kdo, ki bo stopil po poteh Špeline mame. Kdo, ki bo zmogel priznati, da se njegov otrok morda ne izobražuje v programu, ki bi ga glede na svoje sposobnosti zmogel, in bo zaradi tega v življenju prikrajšan za marsikateri prijeten trenutek. Vsem, ki se najdete v tej zgodbi, želimo, da bi svojemu otroku in svoji družini ponudili priložnost, da boste zadovoljni, srečni in uspešni.

Milica Šavora, Simona Sakelšek, Krajevna knjižnica Središče ob Dravi

Knjižnica vabi

Ta veseli dan kulture v Sloveniji obeležujemo vsako leto 3. decembra, ko se spominjamo rojstva slovenskega pesnika Franceta Prešerna. V okviru tega dneva smo v knjižnici pripravili uvodno delavnico kaligrafije oz. lepopisja. Delavnico je vodila kaligrafinja Natalija Resnik Gavez. Najprej so udeleženci spoznali zgodovino in različne oblike ter zvrsti pisav. Osredotočili so se na okrogli stil pisave – karolinško minuskulo. Nekateri so prvič pisali s peresom in tušem. Priznali so, da lepo pisati ni tako enostavno.

Glino poznamo vsi. Z njo smo se srečali že v šoli, kjer se običajno otroci prvič srečajo z modeliranjem. V knjižnici smo tako ponovno želeli zakopati prste v glino in obuditi spomin na to rokodelsko, v zadnjem času že nekoliko pozabljeno dejavnost. Delavnico izdelovanja izdelkov iz gline je vodila lončarka Elizabeta (bolj poznana pod imenom Jelka) Krajnc. Čari ustvarjanja z glino so nas popolnoma prevzeli in prepustili smo se ustvarjalnosti. Pridne roke so ustvarile lepe izdelke. Delavnici so se pridružili tudi nekateri člani društva upokojencev iz Središča ob Dravi. Na koncu so vsi z nasmeškom na obrazih odšli dobre volje.

Tudi najmlajši obiskovalci so uživali na jesenskih družinjah ob pravljicah. Še posebej nepozabna je bila decembrska pravljica urica, kjer so otroci spoznali dedka, ki je med potjo v gozd izgubil rokavičko. Z velikim zanimanjem so občudovali ilustracije Hane Stupica, ki so bile interaktivno predstavljene v programu Powerpoint. Po pripovedovanju pravljici so otroci postali pravi umetniki, saj so si izdelane rokavičke bleščeče in svetleče pobarvali s čopiči, kot se za ta praznični čas spodobi. A veste, da

so tudi napisali pismo zobni vili? Pravljico o zobni vili so spoznali v novembrskem družanju. Ker majhni nadebudneži radi ustvarjajo, so si takrat izdelali prekrasne zobne miške. Mesec oktober smo posvetili jeseni z lutkovno pravljico uro. Otroci so uživali ob predstavi in spoznali, če se prepirata dva, tretji dobiček ima. Lutkovno igrico so odigrale knjižničarke ormoške knjižnice Leonida Šumenjak, Simona Sakelšek in Janja Jurkovič.

V Krajevni knjižnici Središče ob Dravi vas čaka odlična ponudba novitet. Letošnje leto smo zbirko v Središču obogatili s 611 novimi izvodi knjižničnega gradiva. 387 naslovov je leposlovnega gradiva, med katerim prevladuje proza različnih literarnih zvrsti. V zbirko smo uvrstili tudi priročnike različnih strokovnih področij, prav tako nekatere poučne knjige za mladino. Za najmlajše smo nabavili

Delavnica izdelovanja izdelkov iz gline

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

nove kartonke in slikanice. V zbirki sta tudi nova naslova serijskih publikacij, in sicer *History* in *Dom*, poleg že ustaljenih *Viva*, *Mladina*, *Prostočasnik*, *Štajerski tednik*, *Moj mali svet*, *National Geographic*, *ZPStest*. Celotna zbirka trenutno šteje 8.273 izvodov knjižnih gradiv, od tega je 7.443 različnih naslovov. V veliki večini prevladujejo knjige, v zbirki so vam pa na voljo tudi različni DVD-ji tako za najmlajše kot najstarejše.

Tudi v prihajajočem letu vas vabimo, da se nam pridružite ob različnih dogodkih in knjigah. Verjamemo, da bo vsak našel kaj za svojo dušo. »Knjige so ključ do zaklada modrosti; knjige so vrata v deželo užitkov, knjige so steze, ki vodijo navzgor; knjige so naše prijateljice. Pridite, berimo!« (Emillie Poulsson)

Pravljična ura

Foto: Knjižnica

Helena Srnec, KUD Prasila

Večer prleške knjige in vina 2015

17. oktobra 2015 smo se zbrali na prelepi prleški lokaciji, na Turistični kmetiji Hlebec na Kogu. Na »Večeru prleške knjige in vina 2015« v organizaciji KUD Prasila iz Občine Središče ob Dravi smo bili deležni predstavitve knjige *Prleška duša*, severovzhodna Slovenija s poudarkom na Prlekiji: prleški ustvarjalci in Prlekija v literarnih delih avtorice Helene Srnec. Zraven Helene je nastopil tudi prleški kantavtor Tadej Vesenjsek ter najmlajša med nastopajočimi, šele 5-letna

Zala Muršič, ki je citirala pesmi Marka Kočarja.

Ob prihodu na Turistično kmetijo Hlebec so nas pogostili s peninami P&F Jeruzalem, na samem dogodku pa smo se razvajali z vrhunskimi vini TK Hlebec. Kot častna gosta sta prisotne pozdravila tudi Prleka Rajko Topolovec ter Tonček Luskovič.

Večer v prleškem raju je minil v sproščenem in veselem vzdušju, izvedeli smo nekaj lastnosti Prlekije in Prlekov, za kaj več pa bo potrebno vzeti v roke in prelistati obsežno knjigo o identiteti Prlekov ...

VSE NAŠE SANJE SE
LAHKO URESNICIJO,
ČE LE IMAMO POGUM,
DA JIH UDEJANJIMO.
(Walt Disney)

VELIKO POGUMA V 2016
VAM ŽELI KUD Prasila

Domača živina

Ko sta se Adam in Eva pregrešila, ju je Bog pregnal iz raja, kjer se jima je bilo godilo tako dobro.

Ves pobit in poln žalosti je šel nekega dne Adam pregledovat velika polja; ali nikjer ni bilo kakor v raju videti rumene pšenice in lepe rži, povsod le plevel, trnje in osat.

»Kako neki bom rahljal to trdo in kamnito zemljo!« je dejal nesrečni Adam. »Kdo naj mi vleče težki plug, kdo nosi kamenje z njive? Ko spravim kruhek pod streho, kdo naj mi da vse drugo, česar mi je treba?«

Kar mu prirezgeta konj ter pravi: »Ne beli si glave, saj sem jaz tukaj, in lahko me rabiš za ježo in vožnje; vedno ti hočem biti pokoren!«

Nato se oglasi vol z buččim glasom: »Gospodar moj, ne bodi v preveli-kih skrbeh, saj imam tudi jaz za delo dovolj moči in pripravljen sem ti pomagati, kolikor bodem mogel in znal.«

»In jaz,« zamuka sedaj krava, »te hočem rediti z mlekom. Ako bodo ženske le dovolj spretne, ti bodo napravljale iz mleka maslo in sir, in dovolj živeža bodeš imel zase in za svojce!«

Tudi ubogi osel ni hotel zaostati. Ponižno se približa Adamu in pravi: »Ako se bodeš imel s kom voziti, samo ukaži, gospod, slušati te hočem. Pšenico, moko in druge stvari ti bodem rad prenašal na hrbtu.«

Ovca zableketa: »Da ti pozimi ne bode treba zmrzovati, daj mojo volno spresti in si napravi iz nje obleko!«

»Ako bodeš hotel imeti masten kos pečenke, me smeš usmrtit,« zakruli na to debeli prašič ter še pristavi: »Sicer pa je to vse, kar bodeš imel od mene dobrega in prijetnega.«

Kokoš zakodakoda: »Ako ti pride kdaj volja na cvrtje, ti morem pomagati. Vidiš, tole stvar tukaj uporabi.« In zdajci znese predenj na tla jajce, velevši Adamu, naj je pobere.

»Da bodeš spal ponoči mirno in brez skrbi, ti hočem stražiti domovje, samo tega te prosim, da me ne priprenjaš!« tako zalaja pes ter zamahlja z repom.

Slednjič primijavka še dobrikava mačka ter obeta: »Delala ti bodem kratek čas; in da ti miši in podgane ne bodo snedle shranjenega živeža, ti bodem trebila iz hramov.«

S pridom se te besede utešile dosedaj potrtega Adama. Ves hvaležen in vesel zagotovi radovoljnim živalim, da jim hoče biti vedno skrben in dober gospodar, da jih ne bode nikdar mučil, ne mučiti pustil.

Od tistega časa so te živali v službi človekovi, rabi jih v svojo korist. Sili jih, da so mu podložne, in jih izpreminja tako, kakor misli, da bode imel več dobička od njih. Živali so njegovo bogastvo, njegova sreča, brez njih bi bil siromak.

Ali pa človek tudi vedno izpolnjuje oblubo Adamovo? Žal, da ne! – Naj bi vendar vsakdo, ki ima opravka z živino, pomislil, da Bog dopušča živali priganjati k delu, ali človek jih ne sme preoblagati s pretežkim delom, ne sme jih neusmiljeno nabijati, ne pretepati in mučiti. Tudi žival čuti bolečine, katere ji zadaja brezsrčni in sirovi človek.

Žival je vsaka božja stvar, zato ne muči je nikdar!

(Anton Kosi, Sto narodnih legend)

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Kruh naš vsakdanji

V času, ko vsi govorijo o pojedinah z mesom, s prilogami, z eksotičnimi začimbami, s sadjem, z izbranimi pijačami, s pecivom na sto in en način, razmišljam sama o ... kruhu. In sicer z velikim spoštovanjem.

Včasih je bil kruh naše osnovno živilo: že zjutraj, ob kavi, nekoč seveda divki, mleku, čaju ali pa kje tudi ob žgancih, je bil zraven kruh. Za malico kruh z zaseko, mastjo, zelo poredko z rezino mesa iz tunke. Otroci smo uživali, če je na kruhu bila namazana (naravno) sladka slivova marmelada. Ljudje, ki so delali na polju ali na travniku sušili, so si potešili glad in se osvežili s kislim mlekom s koščki črnega domačega kruha. Gospodinje so ponavadi že doma pobrale smetano in jo prihranile za pogače. Tudi ob kosilu, posebno, če je bila enolončnica, je bil zraven kruh. Bile so tudi razne pogače, za osnovo pa je bilo malo boljše krušno testo, narejeno iz bele moke in z mlekom. Popoldanska malica? Ja, včasih je bila, včasih pa tudi ne. Kakšno sadje mogoče. In če je bila lakota res velika, še kos kruha zraven. Ali pa kozarec domačega klintona in kos kruha. Za večerjo tisto, kar je ostalo od kosila ali pa ponovljen zajtrk. Po takšni lahki večerji tudi želodec ni bil preobložen in se je prav lepo spalo.

Moja mama je zelo rada pekla kruh, ob praznikih tudi potico in obojega sem bila vedno izredno vesela. Zdi se mi, da je vsa hiša dišala in malo še na dvorišče in vrt. To je tisto, kar naredi dom prijeten in prazničen. Tudi sama sem se naučila peči kruh in v obred peke dajem

vse svoje pozitivne misli in ljubezen. Posebno, če ga namenim komu za darilo. Zelo sem tudi vesela, če se mene kdo spomni s svojim kruhom, ki je drugačen od mojega in v katerem je zajeta pozornost in prijaznost darovalca. Ali mora človek res postati star, da zna ceniti takšne drobne vsakdanje pozornosti? Tradicija peke krušnih izdelkov se pri naši hiši nadaljuje, hči rada peče, tudi sin pripravi testo in speče v krušni peči kruh, pico ali pa »ocvirkovico«. In vnuki? Vnukinji, ki sta že pravi gospodični, sta že mojstrici v peki najrazličnejših peciv, pri kruhu sta še vajenki pri njujni mami. Ko pa pridejo vnuki v Središče, dobi vsak svojo skledo, moko, vodo, kuhalnico in kar je še potrebno in naša kuhinja se spremeni v pekarno. Koliko veselja in ponosa je potem v teh malih ljudeh, ko so njihove štručke pečene! Vse so odlične! V današnjih časih nekateri res nimajo denarja niti za kruh, marsikdo pa se ga brani, češ da redi. Pravijo, da redi tisto, kar je na njem ali pa, če ga je preveč. Pri vseh stvareh je potrebna neka zmernost in tako je tudi pri kruhu, pri besedah in dejanjih.

Želim vam veselo, ne preobilno in prehrupno praznovanje vseh prihajajočih praznikov in če ne veste, kaj bi podarili prijateljem – specite jim kruh, z mislijo nanje in z ljubeznijo.

Samo Žerjav

Uspešna jesen pod lipo

Za nami je še ena uspešna jesen v Nogometnem klubu Središče. Vse naše selekcije so se tudi tokrat dobro kosale z ostalimi ekipami v MNZ Ptuj. O dogajanju v enem izmed najbolj aktivnih društev v kraju smo tokrat povprašali kar predsednika Saša Prapotnika iz Obreža, s katerim sva se že na začetku dogovorila, da se bova tikala.

Sašo, pravkar si se vrnil s turnirja v Gorišnici. Počitkaza našenogometnaše očitno še ni. Kako uspešno so mlajše selekcije zastopale klub?

»Močnega turnirja v Gorišnici se zdaj že tradicionalno udeležujejo naše ekipe 7-, 9-, 11- in 13-letnikov. Vse ekipe so uresničile naša pričakovanja – dobre igre z zelenic v jeseni so naši najmlajši prenesli tudi na turnirje v dvoranah. Izpostaviti moram predvsem ekipi U7 in U13, ki sta v močni konkurenci osvojili prvi mesti. Za takšno malo občino, kjer razpolagamo z majhnim številom igralcev, je to res lep uspeh in motivacija igralcem ter tudi nam, delavcem v klubu.«

Povejva še nekaj o uspešni sezoni naših mladincev.

»Mladinci so letos končno upravičili naša kar visoka pričakovanja. Mislim, da se bodo spomladi lahko kosali za tretje ali celo drugo mesto v skupnem seštevku. To sezono se je mladinska ekipa okrepila, kar nekaj novih igralcev je prišlo. Ko je ekipa kompletna, so fantje zelo motivirani in praviloma zmagujejo. Res pa je, da imajo mladi danes veliko drugih obveznosti in na vseh tekmah enostavno ne morejo nastopati v najboljši zasedbi. Pogrešam malo več sodelovanja med mladinsko in člansko ekipo, spomladi bi bilo potrebno izpeljati čim več skupnih treningov v dobro obeh ekip. Mlajši igralci bi z več igranja s starejšimi pridobili na izkušnjah, dobro pa bi jim del tudi kakšen nasvet s strani članov.«

Kako ste v klubu zadovoljni z nastopi članske ekipe? Na začetku smo se bali, da se bo treba to sezono boriti za obstanek v ligi, ampak so se potem stvari postavile na svoje mesto. Kakšen je tvoj komentar na to?

»Ekipa se je na začetku malo lovila, potem pa smo z nekaj zmagami prišli do mest, kamor realno tudi spadamo. Trenutno se nahajamo na 4. mestu v Superligi, s to pozicijo bi bili zadovoljni tudi ob koncu sezone. Moje osebno videnje je, da imamo ekipo za sam vrh lige – malo številčnejša udeležba in več resnosti na treningih, tu imamo še rezerve.«

Bližamo se tudi 40. obletnici ustanovitve kluba. Ste že kaj razmišljali v tej smeri? Pripravljate kaj večjega, odmevnejšega?

»Leto 2017 se počasi, a nezadržno približuje. V klubu o tem že naglas razmišljamo, lahko povem, da je naša želja privabiti ekipo Maribora. Upam, da nam bo to tudi uspelo, kajti naš klub in vsi naši delavci ter igralci si zaslužijo neke vrste nagrado za svoj prispevek in gotovo je tudi tekma z našo najboljšo ekipo način, da se jim oddolžimo za ves

vložen trud. Seveda bi pa bila to neke vrste zahvala tudi donatorjem in zvesti publikli za vso podporo, ki jo izkazujejo našemu klubu.«

Kaj si kot predsednik kluba najbolj želiš v prihajajočem letu? Bi rad kaj sporočil bralcem?

»Želim si dobrega sodelovanja z igralci, starši, donatorji, občino: brez dobrega sodelovanja z naštetimi tudi klub ne bi bil tu, kjer trenutno je. Upam, da bomo v 2016 dobro sodelovali tudi z Nogometnim klubom Ormož, saj bomo v dobro obeh ekip združili moči pri delovanju nekaterih mlajših selekcij. Mogoče nam bo v prihajajočem letu uspelo postaviti razsvetljava na pomožnem igirišču, kar bi vsem ekipam olajšalo treninge. Vsem, ki imate Nogometni klub Središče radi, želim prijetne praznike. Zahvaljujem se vam za vso podporo in vidimo se zopet spomladi na Gradišču!«

Sezona 2015/2016 – tabela točk

Člani:

1. Stojnci 24 točk
2. Cirkulane 24
3. Bukovci 23
- 4. Središče 16**
5. Gerečja vas 15
6. Hajdina 15
7. Bistrica 14
8. Apače 13
9. Ormož 11
10. Tržec 9

Mladinci:

1. Podvinci 24 točk
2. Stojnci 21
3. Videm 16
- 4. Središče 14**
5. Apače 11
6. Grajena 8
7. Hajdina 4
8. Ormož 4
9. Boč 1

Mlajši dečki, vzhod:

1. Zavrč 16 točk
2. Bukovci 15
- 3. Središče 12**
4. Ormož 8
5. Podlehnik – Videm 6
6. Gorišnica 4
7. Dornava 0

Kdo je najboljši? Središče!

DTV PARTIZAN SREDIŠČE OB DRAVI

REKREACIJA 2015/16

DAN	URA	DEJAVNOST in skupina	IZVAJALEC
PONED.	16.30–17.15	GIBALNE URICE: Otroci (1–4 let)	DTV Partizan: Helena Habjanič, Monika Plohl
	17.15–18.00	Otroci (5–8 let)	
	18.00–19.00	PILATES: vsi	DTV Partizan: Urška Ambrož
	19.00–21.00	REKREACIJA: gasilci	PGD Središče, Obrež: Škorjanec, Aleksič, Munda
TOREK	15.30–17.00	KEGLJANJE	DU Središče: Alenka Horvat
	17.00–18.30	NOGOMET: U7	NK Središče: Gregor Nemeč
	18.30–20.30	NOGOMET: člani NK	NK Središče: Aleš Lesjak
SREDA	15.30–16.30	SPLOŠNA VADBA: badminton	DTV Partizan: Lizika Kikl, Milka Lukman
	16.30–18.30	NOGOMET: U13	NK Središče: Žerjav, Habjanič
	18.30–19.30	AEROBIKA: vsi	DTV Partizan: Nataša Črček
	19.30–21.00	NOGOMET: odrasli rekreativci	DTV Partizan: Tomi Horvat, Aljaž Kosec
ČETRTEK	16.30–17.30	SPLOŠNA VADBA ZA ZRELA LETA	DTV Partizan: Nataša Črček
	17.30–19.30	NAMIZNI TENIS: vsi	DTV Partizan: Zdravko Nemeč, France Naglič
	19.30–21.00	REKREACIJA: gasilci	PGD Središče, Obrež: Škorjanec, Aleksič, Munda
PETEK	17.00–21.30	NOGOMET: NK Središče	NK Središče: Toni Jelovica, Marko Žerjav, Aleš Lesjak
SOBOTA	17.00–18.30	REKREACIJA: odbojka, košarka mladina in odrasli	DTV Partizan: Tomi in Stanka Horvat
	18.30–20.00	NOGOMET: odrasli rekreativci	DTV Partizan: Tomi Horvat, Aljaž Kosec

Rekreacija bo potekala vse do aprila 2016.

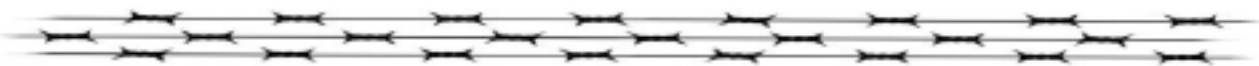
Vabljeni, da se nam pridružite!

Društvo za zaščito živali Pomurja

Zaradi postavljene žičnate ograje na območju naše občine je potrebno upoštevati določene varnostne ukrepe, ki na mejnih območjih zmanjšujejo tveganje za ogroženost divjadi in domačih živali.

Živalim prijazno obnašanje ljudi v okolici bodeče žice

- Čim manj zadrževanja v bližini žičnate ograje, da ne preplašimo divje živali
  - Rekreativske dejavnosti in sprehode s psi preusmerimo v stran od ograj
  - Psi naj bodo obvezno pripeti na povodec (zaradi njihove varnosti in da ne plašijo divjadi)
- S primerno ogrado zavarujemo pašne živali, ki so v bližini žičnate ograje
- Vsako videnje divjadi okoli ograje čim natančneje dokumentiramo (fotografija, natančna lokacija, datum, ura, vrsta živali, posebnosti) in javimo Lovski zvezi Slovenije na lzs@lovska-zveza.si

Društvo za zaščito živali Pomurja

ATBiro

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC, s.p., Godeninci 2/a, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI, tel: 031/379-485; www.atbiro-projektiranje.si; atbiro.projektiranje@gmail.com

IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA NOVOGRADNJE, PRIZIDAVE, NADZIDAVE, RUŠITVE IN LEGALIZACIJE VSEH VRST OBJEKTOV.

Pokličite nas, pošljite povpraševanje na elektronski naslov ali pa obiščite našo spletno stran in se prepričajte o naših referencah s področja izdelave vseh vrst projektne dokumentacije.

Vesele božične praznike in vse dobro v letu 2016

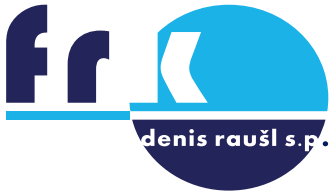

TelekomSlovenije

POOBLAŠČENI PRODAJALEC

televizije - računalniki - tiskalniki - prenosniki - potrošni in pisarniški material ...

Cenjenim strankam se zahvaljujem za zaupanje ter Vam želim lepe božične praznike in srečno novo leto 2016.

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina
 Denis Raušl s.p.
 Center HOLERMUOS, Opekarniška 2b
 2270 Ormož

**Lokacija v Središču ob Dravi
 Slovenska cesta 55 PO DOGOVORU!**

e-pošta: denis.rausl@frko.si
 telefon: **031 584 958**

pon, sre in pet:
9.00 - 17.00
 torek in četrtek:
9.00 - 12.00
 ob sobotah:
8.00 - 12.00

Geodetske in nepremičninske
 storitve **ČRČEK**
 Jure Črček s.p.

Jure Črček, dipl.inž.geod.
 Nepremičninski posrednik, št. lic.: 02159
Obrež 58a, 2277 Središče ob Dravi
 Tel.: **031 - 791 - 446**
 mail.: info@geocrcek.si www.geocrcek.si

VSEM NAŠIM STRANKAM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO VESELE PRAZNIKE, OBILO ZDRAVJA, OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA IN POSLOVNEGA OPTIMIZMA TER VSE DOBRO V NOVEM LETU.

GEODETSKE STORITVE:

- UREDITEV MEJE
- PARCELACIJA (DELITEV ALI ZDRUŽITEV PARCEL)
- EVIDENTIRANJE STAVBE (VRIS OBJEKTA)
- IZRAVNAVA MEJE
- SPREMEMBA BONITETE ZEMLJIŠČA
- ZAKOLIČBA OBJEKTA

PROJEKTIRANJE (PROJEKTI ZA GRADBENO DOVOLJENJE PGD, PZI,...)
PRAVNO SVETOVANJE (IZDELAVA POGODB (KUPOPRODAJNIH, DARILNIH,...))
NEPREMIČNINSKO POSREDOVANJE
GRADBENI NADZOR

SERVIS MUNDA s.p.
Damjan Munda

Vsem našim poslovnim partnerjem, strankam in občanom želimo VESEL BOŽIČ IN USPEŠNO LETO 2016!

Frizerski Studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.
Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
041/880 174, 02/719 01 24

E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn
ITALIAN HAIR FASHION

*Veliko sreče, lepih sanj,
naj Vam prinese božični dan
in Novo leto 2016 naj zaživi,
radosti polno, brez solz in skrbi.*

Hvala za vaše zaupanje in se priporočamo.

www.frizerski-studio-moni.si

Srečno 2016

Tapetnistvo MLINARIČ d.o.o.

Bercetova 1, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
tel.: 02 719 12 66
e-mail: avtotapetnistvo.mlinaric@gmail.com

OBNAVLJAMO:

- NOTRANJO IN ZUNANJO OBLAZINJENO POHIŠTVO
- JOGI PREVLEKE IN POSTELJE
- SEDEŽE ZA MOTORNA VOZILA
- AVTODOME IN PLOVILA

IZDELUJEMO:

- PREVLEKE ZA VSE TIPE VOZIL
- KVALITETNE SOBNE COPATE
- ŠTEPANO BLAGO ZA OBLAČILA IN VRTNE BLAZINE

ZA OBNOVO OBLAZINJENEGA POHIŠTVA IMAMO VELIKO IZBIRO BLAGA.
GSM: 041 737 049, 070 371 473, Emil Mlinarič

*Lepe božične praznike,
z najlepšimi željami za
prihajajoče leto 2016
ter varno vožnjo
skozi vse leto,*

Vam želi
Splošni servis
Čavničar Drago s.p.

Vesel božič in srečno novo leto 2016

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
IZTOKARJE NA PODROČJU GEODETIKE IN GRADNINARSTVA

Tel.: 041 443 140
 E-mail: geo-teh@tj.si

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE hč poslovnih stavb gospodarske posesti komunalnih objektov	GEODETSKE STORITVE ureditve mej parcelacije evidentiranje stavb geodetski načrti zakoličbe evidentiranje G.II
---	--

NEPREMIČNINE
posredovanja nakup-prodaja

KJE

Vrazova ul. 12, 2270 Ormož
(v bližini križišča Ljanske ceste)

FRIZERSKI SALON SANDRA

Moško, žensko, otroško striženje,
barvanje, prameni, trajne,...

NAROČILA:
041 / 873 – 311

DELOVNI ČAS:
 PON - PET: 8:00-19:00
 SOBOTA: 7:00 - 12:00
 NEDELJA in PRAZNIKI: ZAPRTO

Vsem strankam želimo vesel božič in srečno 2016

FRIZERSKI SALON SANDRA
 Aleksandra Žerjav s.p.
 Partizanska ulica 2a
 2277 Središče ob Dravi

LA BIOSTHETIQUE®
PARIS

Kmetija SEVER
Perutninarstvo

MIRAN SEVER
 Šalovci 42, 2277 Središče ob Dravi
 Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji
 tel.: 02/719 13 94, mobi: 041 724 363

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO 2016

Naj iskričnost posanih decembarskih luči polepša
drobne trenutke v mozaiku časa, naj čarobnost
zimskega lujja na drevmu zaseneči črne misli, naj
vse toplina in iskrenost besed osrečujejo vse leto.
Naj pozitivne misli svetlijo jutro kot zarja iz
zameženele gore in naj sreča šepeta neizpeto
melodijo o prijateljstvu.

Vse to so trenutki, ki dajejo lepoto
spominom in smisel prihodnosti.
Naj se lesketajo tudi v
prihodnjem letu!

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
SREDIŠČE OB DRAVI

Vrtnine Kranjčec

VESEL BOŽIČ TER SREČNO IN USPEŠNO 2016

GO DENE INČI!

Prodaja sveže zelenjave

GSM: 031 399 103
 Tel.: 02/719 10 55
 e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

Vse lepo in sladko v novem letu!
pri Rupertu

				ŽUPNIJA USTANO- VLENA OB ORGANI- ZIRANJU CERKVE V KAKI DEŽELI	NJIVA, PREORANA PO ŽETVI	SUKNJA	AMERIŠKI IGRALEC BALDWIN	FRANC EKAR	ALKALOID V VOLČJI ČEŠNJI	ALPSKA RASTLINA S ŠKRLATNIMI CVETI	POVRŠINSKA MERA
				IZDELOVALEC OKENSKIH NAVOJNIC							
				SKANDINAV. MOŠKO IME				ROMINA POWER			NEMŠKO MESTO OB REKI KOCHER (IZ ČRK: ALENA)
				NASPROTJE SOPRANA				PRISTANIŠKA NAPRAVA			
AVTOR: JOŽE BORKO	FORMAT PAPIRJA	STILSKI OBLIKOVALEC	LETOVIŠČE V ČRNI GORI ..., KO, KER...					KOŽICA MEMBRANA ODISEJEVA DOMOVINA			
POŠTNA POŠILKA						SOVIJETSKI POLITIK HRUŠČOV VEČJA LUŽA					
OČRT, PRIKAZ						BAJKA OTTO TAUBE			NAJDALJŠA REKA RABINOV URAD		
SOLMIZACIJSKI ZLOG			ŠPORTNIK NA ROLKI ZAREBRNICA							KARL ERJAVEC PASMA, VRSTA	
ZBIRANJE PODATKOV V DOLOČEN NAMEN						HRV. PEVEC (GORAN) SL. PEVEC NIPIČ					
SINTETIČNO VLAKNO IN TKANINA IZ TAKIH VLAKEN	OKRASNI KAMEN, NEFRIT TONE PAVČEK				MUSUMA- NSKO SVETIŠČE V MEKI DEPARTMA V FRANCIJI						ČVRSTOST, KREPKOST UREJEN SEZNAM STARIH SPISOV
								PRITOK DONAVE V BOLGARJI VEZNIK			
STISKALNICA						ODLOČILNI BOJ NAIVNA UMETNOST					
TEŽJE BESEDE: ISKR, KAABA, PLAV	MOŠEJA V JERUZALEMU	IT. MESTO BLIZU NEAPLIA	ČRNO VINO SPODNJI DEL PROSTORA							SREDINA LEGE ORGAN VIDA	
DEL RADIJA ZA SPREJEM VALOV							LUJAK, LIJ	SL. PESNIK PAVČEK SL. PEVEC SMOLAR			
BICIKEL					MESTO V NIGERJI ORANJE				PTICA ČRNE BARVE NAŠA IN TUJA ČRKA		
OČESNA NAPAKA											
ANTON AŠKERC			SRBSKA IGRALKA (MILENA)							KAZALNI ZAIMEK	

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 15. 2. 2016 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagradni paket (ozimnico) podjetja Ahac d.o.o.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Helena Srnc – odgovorna urednica, Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Lektoriranje: Tina Zadravec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo.sredica@gmail.com. Fotografijo na naslovnici je posnela Urška Panič, ISSN 1855-7511.